

'Απ' Όλα

Το Σάββατόν μας : ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΝΙΚΟΛ. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

Τιμήμα εγγραφής έξι-μήνου
Αν την Τετάρτην . . . . . Γρ 10
τό Επταημέριον . . . . . Φρ 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

✧ ΓΡΑΦΕΙΑ ✧
Ρ. λατά, Πεντηκονταρχον, Σαατιή Χάν, 16

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΒ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ
Τό φύλλον άπανταχού του Κράτους παρ. 20

Αί αποδείξεις δέον να φέρωσι τας ίσο-
γραμμάς του διευθυντού και διαχειριστού.

ΟΙ ΓΙΓΑΝΤΕΣ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ: ΤΙΡΙΓΓ - ΓΑΛΑΤΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

ΕΡΧΟΥ ΚΑΙ ΙΔΕ

"Όσαν, κατά την αϊωνίαν περικοπήν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ Ναθαναὴλ διατύπωνεν εἰς τὸν Φίλιππον ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ Μεσίου, τὸν ὁποῖον ἀνήγγειλε πρὸς αὐτὸν ὁ Φίλιππος, οὗτος ἀντὶ πάσης ἄλλης πειστικῆς ἀποδείξεως, ἀντὶ μακρῶν λόγων, ἀπήντησε μὲ δύο μόνον λέξεις: Ἐρχου καὶ ἴδε.

Τόσον ἥτο βέβαιος περὶ τῆς θείας τοῦ Ἰησοῦ ὑπεροχῆς, τόσον ἥτο τελεωμένος ἐκ τῆς ἐπιβολῆς, ἣν ἐξήκουον οἱ λόγοι, αἱ πράξεις καὶ ὁ χαρισματικὸς τοῦ Θεοῦ ὁρμητισμὸς, ὥστε, ὥστε φοβούμενος μὴ διὰ τῶν λόγων ὑποβιβάζῃ, ἔκρινεν, τὸν ὁποῖον εὐηγγέλιζετο, ἐπικαλεσθῇ τὴν ἰδίαν ἀντίληψιν τοῦ ἀμφιβόλου, τὴν ἀποκρινὴν παρατήρησιν τοῦ Ναθαναὴλ. Καὶ ὁ Φίλιππος δὲν ἠπατήθη: διότι ὁ Ναθαναὴλ, ἀπὸ εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἀπὸ ἀντελήφθη διὰ εὐρίσκειτο πρὸς ἑκείνον, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ὑπέκειτο μυστηρίου ἀπεκρίνηται: «Σὺ εἰ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ». Περὶ πολλοὶ, πολλοὶ, ἀπὸ πολλῶν αἰώνων. Καὶ ὁμοῦ τὸ ἐκτελεσθὲν ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, δὲν παύει νὰ εἶναι παντοκρινὴς ἀξίας καὶ συνεχῶς χρησίμους δι' ἡμᾶς.

Υπάρχουν διάφοι οἱ Ναθαναὴλ, πολλοὶ περισσότεροι τοῦ ἱστορικοῦ καρχαίτου, πολλοὶ ἐκείνου διατεκτικώτεροι καὶ τί λέγοι; οὐ μόνον ἄπιστοι, ἀλλὰ καὶ συγκοιρανταὶ μὴς μετὰ τὴν αἰωνίαν θρησκείαν, μισοῦσι κατὰ γὰρ ἑνὸς Μάντιρος Ἐθνους. Πρὸς ὅλους αὐτοὺς, ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως, ἀντὶ παντὸς ἐπιχειρήματος πρὸς ἐπάνοδον εἰς τὴν ἀληθὴ ὁδὸν καὶ τὴν ἀκριβὴ ἀντίληψιν, ἡ ἀπάντησις τοῦ Φιλίππου ὑπερᾶρει:

— Ἐρχου καὶ ἴδε.

Ναί, ἔρχου καὶ ἴδε, σὺ, ὦ ἄπιστε, σὺ, ὅστις ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ βάθους τῆς καρδίας σου ἐκφέρεις τὰς βασιτείας ἀπονοίας ἐναντίον θρησκείας, ἥτις ἐξελπίσθη τὸν κόπον σὺ πάντα καὶ οὐ μόνον τὴν ἐπιτέλειαν τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν βίαν τῶν ψυχῶν ἐξεκαθάρισαν, ὡς σὺ, ὅστις ἀπολαμβάνεις τώρα τοὺς καρπούς καὶ τὴν σκίαν παμμερίστου καὶ αἰωνοβίου δένδρου, ἐνθ' αὐτοχρόνως διὰ τῆς ἀγωνισμένης σου δηλητηριώδους τῆς οἴζος αὐτοῦ, ἔρχου καὶ ἴδε τὴν θρησκείαν, τὴν ὁποῖαν κατακρίνεις, ἔρχου καὶ ἴδε μέχρι τῶν βαθύτατων καὶ ἀποκρύφων μυστηρίων αὐτῆς τὴν θρησκείαν, τὴν ὁποῖαν ἀπαρνέσῃ.

— Ἐρχου καὶ ἴδε. Τί ἦσο, ὦ ἄνθρωπε, προτοῦ ἡ θρησκεία αὕτη ἐμφανισθῇ; θεώρησον τὸν βυθὸν καὶ τὴν σκάναν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐνδιέτριβες, ὅπου ἐν βλέμμα εἰς τὴν ἀγριότητα, εἰς τὴν ὁποῖαν ἄλλοτε ἐνεκαίνισα καὶ εἰς, εἰς τὴν δύνασιν πλὴν νὰ κρατῇς ἐπὶ πάλιν τὸ βλέμμα ἐπὶ τοιοῦτον ἀπανθρώπων σκηνῶν. Ἐρχου καὶ ἴδε τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος ἀγῶνας τῆς νέας θρησκείας καὶ τοῦ Εὐγενοῦς Ἐθνους, τὸ ὁποῖον τὴν ἐντεταμένην καὶ τὴν ἀνέδειξε θρησκείαν τῶν πατέρων του, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ κλινῇ γόνυ ἐξ εὐγνωμοσύνης, πίστεως καὶ ὑπερηφανείας, καὶ θ' ἀναφωνήσῃ τὸν λόγον τοῦ Ναθαναὴλ.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

ΔΙΔΩΜΑΤΗΣ

Γ. Σ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

δὲν τὴν ἐννομήθησιν κατόπιν· χαρακτηρίζοι ἀνθρώπος, διότι τῆς κομίας πᾶν ἄνθρωπος, διότι τολμᾷ νὰ...

Καὶ συνεπείρουν:

— Ἀ! ἔδω, φίλε μου, εὐρισκόμεθα εἰς ἀγρίαν κατάστασιν, δὲν ἔγνωσαν ἀκόμη τὸν πολιτισμὸν...

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ...

Ἐπέστρεψε πρὸς ἡμερᾶς ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ὅπου εἶχε μείνει «τριετίαν ὅλην» δι' «εἰδικὰς σπουδὰς» καὶ ἔρπασεν εἰς τὴν πόλιν μας, ὅπως ὅλοι ἐκείνοι, οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουν εἰς τὸ Παρίσι μὲ τὸν σκοπὸν νὰ λάβωσιν ἀδρότερα τὰ στοιχεῖα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ νὰ μᾶς τὴ μεταφύττωσιν εἰς τὴν χώραν μας. Δὲν ἤδυνάτο λοιπὸν αὐτοὺς ν' ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσις καὶ δι' αὐτὸ ἐπέστρεψε μὲ «νέας ἰδέας», «νέας ἀντιλήψεις», «νέα γούστα», τὰ ὁποῖα προσεπάθει νὰ ἐκπαινεύῃ πιντοῦ, ὡς περγαμνὸς ἀνεφίκετον εὐγενείας, ὡς διπλώματα ἀριστοκρατίας μεσαιωνικῆς.

— Τί τὸ θέλεις, φίλε μου, μοῦ ἔλεγε προχθὲς μέσα εἰς ἓν καφενεῖον τῆς μεγάλης ὁδοῦ, τί τὰ θέλεις! ἡμεῖς ἔδω δὲν ζεῖομεν νὰ ἔρσομεν· εὐρισκόμεθα εἰς μίαν ἡμιγρολίαν κατάστασιν, ἡ ὁποία μᾶς ἐξισώνει μὲ τὰ θηρία τοῦ ζωολογικοῦ κήπου τῶν Παρισίων. Ἀπορῶ μάλιστα πῶς δὲν εἶχε καὶ κανεὶς τὴν ἡμικρινίαν νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῇ. Σὲ βεβαίως οἱ θὰ εὐρίσκοντο πολλοὶ περὶ τὴν, οἱ ὁποῖοι, ἐπειδὴ ἐβαρύνθησαν νὰ βλέπουν περὶ τοῦ θηρίου καὶ ἐκεῖνα μάλιστα κλειόμενα μέσα σὺ σιδηρένια κλουβία, θὰ ἐκάναν ἓν μικρὸ ταξεῖδι μέχρι Κωνσταντινουπόλεως ἢ μέχρι Ἀθηνῶν, διὰ νὰ μᾶς ἴδουν μὲ τὴν ἰδίαν εὐχαρίστησιν, μὲ τὴν ὁποῖαν βλέπουν μίαν τίγριν ἢ μίαν θάλασσαν.

— Μὰ εἰς τίσον δὲ βαθμὸν... ἐτόλμησα νὰ παρατήρησω.

— Καὶ τίως μεγαλειότερον, φίλε μου, ἡμεῖς ἔδω εἴμεθα ἡμιγρολίαι.

Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὸ ἡμεῖς, τὸ ὁποῖον ἐπρόφερε μὲ τὸν ἐμφαντικώτερον τρόπον, περιελαιβάνοντο ὅλοι, ἀπαλύτως ἡλιοεχὲς αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε βαπτισθῇ εἰς τὰ νόματα, τὰ ὁποῖα ἐξεργάζοντο τὰ ἥθη καὶ ἡμερᾶν τὰς ψυχῆς.

— Καὶ τί εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ αὐτὴν τὴν διαφορὰν;

— Ὁ πολιτισμὸς, φίλε μου, ὁ πολιτισμὸς. Δὲν τὸ ἐνόησες; Ἐκεῖ εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸ Παρίσι, ὁ ἄνθρωπος ἐξεργεῖται εἰς βαθμὸν πρὸ δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἡφανισθῇ, ἐπέταξεν ὅλας τὰς σκουριασμένας προλήψεις, πρὸ βαρεῖαι ἐπακύνθηται καὶ τὸν ἱερανοῖον εἰς τὸν οἰκονομικὸν βίον του καὶ εἰς τὸν κοινωνικόν. Ἐνθ' ἔδω; ἄλλα πράγματα· λέγεις μὴ καλὴμέρα σὺ κάποιαν, καὶ εἶναι ἰκανὴ νὰ σοὶ φυτεύσῃ μία σφαῖρα, διότι

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Παρίσι, Μάγιος 1911.

Σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόθεσίν μου, ἀρχίζω νὰ γράψω διὰ τὸ «Ἀσ' Ολα» μερικὰς γραμμὰς, τὰς ὁποίας μὲ ἐξηγήσατε ἄλλ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν ποὺ καθήκει εἰς τὸ γράφειν μου διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν, καταλαμβάνει διὰ μερικὰς γραμμὰς θὰ γίνον ἀμέτρητα χειρόγραφα, ἂν βέλῃς νὰ σὰς γράψω ὅσα λέγονται τώρα εἰς τὸ Παρίσι.

Ἐξὸς ἡ ἀσυνέπειαν ὁποῖα πάντοτε καὶ ὡς νὰ μὴν ἐφάνηκε ἐκείνῃ ποὺ πραγματικῶς ὑπάρχει, ἔχον καὶ ἐκείνην, τὴν ὁποῖαν δημιουργοῦν. Χρεῖζεται νὰ ἔχῃ κανεὶς μίαν τεραστίαν ἀντίληψιν, ἓνα μυθολογικὸν Ἄρχειον ὁρατὸν διὰ τὰ προφάνη αὐτὴν τὴν ἀσυνέπειαν, ἡ ὁποία αἰωνίως ἀλλάσσει χρώματα καὶ ἀντικείμενα.

Ἐρχομαι κατ' αὐτὰς πολλὰ ζητήματα. Ἡ παρατήρησις τοῦ ὑπουργοῦ Βρόν, ὁ σχηματισμὸς τοῦ ὑπουργείου Μονί, ἡ ἐμφάνισις τοῦ νέου σώματος εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ τὴν Βουλὴν, ἡ παρατήρησις τοῦ γενικοῦ δικαιοῦ, ἦσαν θέματα, τὰ ὁποῖα πολλοὶ ἀπησχόλησαν τοὺς πολιτικούς μας καὶ μᾶζ' αὐτοὺς καὶ ὅλον τὸν λαόν. Ἐρχομαι δὲς μετὰ τὰς μοναρχίας, μερικὰ ἀπαραίτητα ἔθρονα ἡρώματα καὶ εἰς τὴν ἀνακουφισμένην τὴν συζήτησιν τῆς καταστάσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς ἐπ' εὐκαιρίαν μὴς ἐκτελέσαντες, ἡ ὁποία ἐγένετο μὲν εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Ἰασηνοῦ τῆς Γερμανίας, ἀλλ' ἡ ὁποία εἶχε καὶ τὸν ἀντίκτυπον τῆς καὶ ἔδω. Ἐπρόκειτο νὰ καρατομηθῇ μία νέα κατὰδικασθεὶς ἐπὶ δηλητηρίασιν. Αἱ σκηναὶ αἱ φρικαλεότητες καὶ σκληρὰ πραγματικὰ, αἱ ὁποῖαι ἐξήχθησαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἀπέδρασαν ἐπὶ τὸν πρῶτον τὸν κοινωνιολόγον μας καὶ ἤρριξαν περὶ τὸν ἄνθρωπον τῆς ἐπιστήμης ἀντιθέσεις καὶ ἀπανθρωπίας τῆς πολιτείας. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ κοινωνιολόγοι αὐτοὶ ἔχον καὶ τοὺς ἀντιθέσεις των καὶ δι' αὐτὸς ἔπρεπε νὰ παρακολουθῇ καὶ κανεὶς οὐρανὸν ἀβύσσου, γρομῶμενος μετὰ τὰς ἐπιχειρήματα καὶ μὲ πολλὰ λυσιμὰ, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν ὑπερβαίνοντα τὸ ἄνθος καὶ ἄλλα εἶναι μὲ τὸ πέος τῆς πολιτείας.

Ἄλλ' ἐκεῖ ὅλον αὐτὸν ἔχομεν καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς περὶ τῆς. Προσέεται νὰ μεταβληθῇ καὶ τὸ πνεῦμα, ὡς καὶ ἐπερὶ τὴν καὶ τὸν ὅλον λαόν. Διὰ τὴν αὐτὴν ἐκτέλεσιν ἦσαν νὰ ἐκτελεσθῶσιν οὐ μόνον ποδίσται, καλλιεργεῖται καὶ τὸ καλὸν κόσμον καὶ τὸ ἡμιόκοσμον, ἀλλὰ καὶ τὰ τοιαῦτα... καὶ ἐκτελεῖται. Ὅσοι βάρβαροι ἄνθρωποι δὲν εἶναι ἐκείνων νὰ ἀντιπαραστήσῃ ποτὲ βλέποντες αὐτοὺς νὰ διακαταροῦνται αἱ πλὴν ἀντιθέτοι ἴδιαι καὶ κρίσεις.

Ἄλλ' ἐκεῖ οὐ μόνον συζητοῦν θεωρητικῶς περὶ τῆς γυναικείας περικοπῆς, ἡ γυνὴ Παρισινὴ δὲν ἀκούει κανένα, φέρει τὸ μαρκο ἐλλοτὸ μὲ τὴν ἰδίαν γάμον, μὲ τὴν ὁποῖαν ἐξέρχεται εἰς τὴν πόλιν, ἡ καὶ ἐκείνη τὰς πλὴν ἀκόμους ἀντιθέσεις, εἰς τὴν ἀποδείξιν ὅτι ἡ ἀνθρωπὸς δὲν ἐξαρτῶνται τὸ αἶμα, ἀλλὰ τὸ ἀντίθετον.

ΧΡΥΣΑ ΛΟΓΙΑ

Βλέπει τὸ σῆμα τὸ ποῦ καὶ πῶς ἀντὶ τῆς οὐ νοοῦν αὐτοὺς τὰ κατὰ τὴν κοινότητα αὐτῆς καὶ τὸν ὅλον λαόν. Διὰ τὴν αὐτὴν ἐκτέλεσιν ἦσαν νὰ ἐκτελεσθῶσιν οὐ μόνον ποδίσται, καλλιεργεῖται καὶ τὸ καλὸν κόσμον καὶ τὸ ἡμιόκοσμον, ἀλλὰ καὶ τὰ τοιαῦτα... καὶ ἐκτελεῖται. Ὅσοι βάρβαροι ἄνθρωποι δὲν εἶναι ἐκείνων νὰ ἀντιπαραστήσῃ ποτὲ βλέποντες αὐτοὺς νὰ διακαταροῦνται αἱ πλὴν ἀντιθέτοι ἴδιαι καὶ κρίσεις.

Σταθμός.

ΝΕΒΟΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

Ο ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΡΑΔΙΟΝ

Εἶναι γνωστὸς εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «'Απ' 'Όλα» ὁ ἀγών, ὁ ὁποῖος συνήθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἑπιστημῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πληρώσεως μιᾶς κεντρικῆς ἑδρας. Ὁ Βρανλὺ, ὁ τελειοποιήσας τὸν ἀσύρματον, καὶ ἡ κυρία Κουρὺ, ἡ μετὰ τοῦ συζύγου τῆς ἀνακαλύψασα τὸ ράδιον, εἰσέρθησαν ἀντίπαλοι κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἐκείνην, ἥτις ἀπέληξεν εἰς τὴν νίκην τοῦ πρώτου διὰ πλειονότητος μιᾶς ψήφου. Τὸ γεγονός τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἀντιμέτωπον πολλῶν συζητήσεων, κατέστησεν ἐπίκαιρον τὴν μελέτην τῶν δύο τούτων μεγάλων ἐφευρέσεων, τῆς περιληφθῆναι δημοσιεύομεν.

Εἰκοσὶν ἔτη μόλις παρήλθον, ἀπ' οὗτου ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀσύρματου εἰσέρθη, δευτερίᾳ δὲ σχεδὸν συμπληροῦται ἀπ' οὗτου ἤρχισεν ἡ ἀν-

Ὁ κ. Βρανλὺ, ὁ τελειοποιήσας τὸν ἀσύρματον.

θροπότης νὰ τὸν ἐφαρμοδῇ ἐν τῇ πράξει. Ὁ Hertz κατὰ τὸ 1890 διεπίστανεν ὅτι, παράγων ἡλεκτρικὰ ρεύματα ὀριζημένης φύσεως εἰς ἓν μεταλλικὸν σύρμα τεταμένον καθέτως, προὔ- ξειν εἰς εἰδικὸν περιβάλλον (milieu special) πλήρες ἄερος, ἰδιαίτερους παλμούς, οἵτινες ἔχουσι τὴν ιδιότητα νὰ ἐκπαιδύονται πολὺ μακρὰν εἰς κύματα καὶ νὰ μὴ παρακωλύωνται ὑπὸ τῶν ἑμποδίων, ἅτινα συνήθως ἀπαντῶνται εἰς τὴν ἐπιρρίψαν τὸν δῆλον.

Τὰ κύματα ταῦτα δύναται ἐπὶ πλέον νὰ ἐπιδραύωσι καὶ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἐπὶ ἑτέρου ἀσύρματος. Αὕτη εἶναι πρώτη ἀρχὴ τῆς μεταβίβασος εἰς ἀπόστασιν σημείων, ἅτινα ἐκάλως δύναται νὰ κανονισθῶσιν ὑφ' ἐνὸς Κώδικος (code), εἰς δὲ τὸ τοῦ τηλεγράφου τοῦ Morse θ' ἀπετέλει τὸ πρῶτον στοιχεῖον. Ἔμεν νῦν νὰ καταστή ἡ μεταβίβασις αὕτη ἀρεστὰ πρακτικὴ καὶ τοῦτο ἦτο τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ὁ μηχανικὸς Branly, ὁ

νέος ἀκαδημαϊκὸς καὶ ὁλοκλήρως δημιουργὸς τοῦ ἀσύρματος.

Ἐκείνος σταθμὸς τοῦ τηλεγράφου τούτου ἀποσπείλεται ἀπὸ δύο διακεκομμένα ἀλλήλων τμήματα: τὸ τῆς ἀποστολῆς καὶ τὸ τῆς παραλήψεως. Τὸ πρῶτον τμήμα παρέρχεται ἡλεκτρικὰ κύματα Hertz διὰ μέσου ἡλεκτρικῶν δυναμικῶν ρευμάτων. Ἡ κεραία ἢ τὸ χαλκινόν σύρμα, ὑποστηριζομένη εἰς ὕψος κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μέγα, εἶναι ἠνωμένη μὲν τῶν ἀκρῶν τοῦ ἐκπομπέως (des bornes de l'éclairage). Παράγονται λοιπὸν ἀπὸ τῆς κεραίας ταύτης κύματα ρυθμικὰ αἰθέρος ὡς τὰ σημεία τοῦ μουσίου κώδικος.

Κατὰ τὴν περιλήψαν ὁ Βρανλὺ παρετήρησεν ὅτι μεταλλικὰ οὐνίσματα ἐντὸς σήφου, ἅτινα συνήθως δὲν εἶναι καλὸι ἀγωγοὶ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, καθίστανται τοὐναντίον καλὸι ἀγωγοὶ ὅπου τὴν ἐπίδρασιν κοινῶν ἡλεκτρικῶν ρευμάτων, διατηροῦσι δὲ τὴν ἀξιοσημείωτον ταύτην ιδιότητα μέχρις οὗ συγχρονισαί τις (chose) τὴν ἀραρήν. Ὡς καὶ κύματα ἀποδίδουσι ταύτην ἀμείωσιν. Ὁ coherer τοιούτου τρόπου συνιστάμενος κλείει λειτουργῶν ἐν τοιαύτῳ περιφερικῶν ρεύμα, ὅπου θέτει εἰς ἐνέργειαν ἐν τηλεγραφικῶν μηχανημάτων Morse σύνθητες. Ἡ ἀφίξις βραχείας τινὸς ἐκπομπῆς θὰ παραγῇ διὰ τοῦ coherer ἐν σημείων ἐπὶ τῆς χαρτίνης ταινίας τοῦ μηχανήματος Morse καὶ ταυτοχρόνως μίαν σύγχρονον (chose) μιᾶς σφύρας ἐπὶ τοῦ coherer διὰ νὰ παύσῃ ἡ εἰρησπεραγωγὸς ιδιότης. Τοῦναντίον πάλιν μία παρακαταμένη ἐκπομπὴ θὰ παραγῇ σειρὰν ὅλων συγχρονισμῶν καὶ σημείων κατὰ πινυλῶν, τὰ ὅποια ἐπὶ τοῦ χάρτου σημειώσιν μικρὰν γραμμὴν. Οὕτω λοιπὸν δι' ἀλλήλων τῶν σημείων τούτων δύναται νὰ διαβιβασθῇ τὸ ἀλφάβητον.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ πρωτοπόρος αὕτη μηχανὴ ὑπόστη πολλὰς βελτιώσεις ὑπὸ τοῦ Marconi, τοῦ Ferrié, τοῦ Usart, τοῦ Tisot, τοῦ Bellini, τοῦ Tosi καὶ τοῦ Branly. Σήμερον συναννοῦνται δι' ἀσύρματος εἰς ἀπόστασιν 5000 χιλιομέτρων ἰδρυθῆσαν δὲ τοιοῦτοι τηλεγραφικοὶ σταθμοί, ἐνοῦντες καὶ τοὺς δύο κόσμους.

Προσόντα τοῦ ἀσύρματος εἶναι ἡ οικονομία, ἡ ταχύτης καὶ τὸ σπουδαιότερον, αἱ πολυτέμιοι ἐπηρεαίαι, ἃς παρέχει εἰς τὰ ἐν μέσῳ πελάγει κινδυνεύοντα ἀιμόπλοια. Ἐλάχιστον δὲ ἐν καὶ μόνον: ἡ ἀριτομάνθεια, διότι πᾶς σταθμὸς δύναται νὰ παραλάβῃ ἐκπομπάς, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δι' αὐτὸν προορισμέναι.

Ἡ κυρία Κουρὺ, εἶναι, ὡς γνωστὸν, χήρη ἐφευρέτρια τοῦ ραδίου, ὃν καὶ ἐβοήθησε πολὺ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην.

Τὸ 1899, περιπατησόμενοι ἐπὶ ψευδογροῦχον γῆς διὰ διαφόρων χημικῶν οὐσιῶν, διεπίστανεν ὅτι τὸ ὑπόλειμμα τῶν χημικῶν αὐτῶν συνθέσεων παρουσίαζεν ἀξιοσημειώτους

ιδιότητες: ἡ φασματικὴ αὐτοῦ ἀνάλυσις ἐδίδε βαρδύσεις (raies) ἀγνώστους ἢ μὴ παρατηρηθείσας μέχρι τότε. Τὸ σῶμα ἀνέδιδεν ἀκτῖνας ἱκανὰς νὰ ἐπιδραύωσιν ἐπὶ φωτογραφικῶν πλινθῶν εἰς μεγάλης ἀποστάσεως καὶ ἐν τῷ σκότειν, αἱ δὲ διαλύσεις του ἦσαν φωτειναί.

Μετὰ πολλὰς ἀναλύσεις κατέληξαν εἰς ἀποχωρισμὸν τοῦ φωτεινοῦ τούτου σώματος, ὅπερ εὑρίσκειται ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ χλωρίου καὶ ὅπερ ὀνόμασαν ράδιον. Ὁ Κουρὺ μετὰ τῆς συζύγου του ἐπέτυχον νὰ χωρίσωσι τὰ ἔξω κύματα ἀπὸ τοῦ καθαρῷ ραδίου, μόνη δὲ ἡ κυρία Κουρὺ, μετὰ τὴν τέλειαν αὐτοῦ ἀνδρός τῆς, κατόρθωσεν τὴν τέλειαν αὐτοῦ ἀπομόνωσιν. Τὸ ράδιον εἶναι πολυτέμιοτατον εἰς τόνους καὶ περιπλεόν μεταλλεύματος (pechblende) ἀπαιτεῖται ἵνα ἐξαχθῶσι χιλιοστά τινα τοῦ γραμμαρίου χλωροσίου ραδίου, ποσὸν, ὅπερ συγκρίνεται ἐπὶ περισσύτερον μετὰ τὴν τέλειαν ἀπομόνωσιν τοῦ ραδίου.

Τὸ ράδιον μετὰ ὅλων ἔχει καὶ τὰς ἑξῆς

Ἡ κ. Κουρὺ, ἡ ἀνακαλύψασα τὸ ράδιον.

ιδιότητες: ἐκπέμπει ἀκτῖνας ἀναλόγους πρὸς τὰς ἀκτῖνας X, ἐκδιδὼν ἐπὶ φως, πλινθῶν, παρέρχεται τὴν ἀναλυτικὴν τῆς δέλου (fluorescence du verre) καὶ καθιστᾷ τὸν ἀέρα εἰρησπεραγωγὸν σώμα. Ἐπὶ πλέον διὰ τῆς ἐκδραύσεώς του τὸ ὀξυγόνο τοῦ ἀέρος μεταβιβάζεται εἰς ἄσπρον, ὅπερ ἀναδίδει τὴν χαρακτηριστικὴν δομὴν τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ μόνονες τοῦ σώματος προσβύλλονται βαθίματα καὶ παρουσιάζουσι συμπτώματα ἐγκαταμύων.

Ἡ διατήρησις τοῦ ραδίου ἀπαιτεῖ ὅλος ἰδιαίτερος προσφύλαξις: πρέπει νὰ κλεισθῇ τοῦτο εἰς κιβωτίδια ἐκ μολύβδου, διότι τοῦτο εἶναι τὸ μόνον μέταλλον, ὅπερ δύναται νὰ διατηρήσῃ κατὰ μέγα μέρος τὰς ἐκ τοῦ ραδίου ἐκπεμπόμενας ἀκτῖνας. Αἱ μεγάλοι ἱατρικαὶ κορυφαὶ ἐσχεδίασαν νὰ μεταχειρισθῶσι τὸ ράδιον ὡς φάρμακον κατὰ πολλῶν ἀσθενειῶν.

Ο ΒΙΒΛΙΚΟΣ

Ο ΑΡΡΩΣΤΟΣ

ΟΝΕΙΡΟΔΡΑΜΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΑΞΗ

Μῦθος ἰσρ. Τὸ καμένα σπέρμα. — Μῦθος ἰσρ. Ὁνει-
ρον ἀργίας — Μῦθος ἰσρ. Ὁ ἀρρώστος.

Πρὸ ὀλίγου καιρὸν ἐξδόθη ἐν Ἀθήναις δοῦμα ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον, τοῦ ὁποῦν συγγραφεὺς τυχάνει ὁ ἀγνωστός μοι κ. Μύ-
τος Κουιντουράς, Μιτυληναῖος, καὶ ἐπεθυμῶν νὰ το ἀντιγράψω, διότι φιλῶς συγγραφεὺς μοι τὸ εἶχε συστήσει πολύ.

Ἡ πλέον ἢ καλλιτεχνικὴ ἐκδοσις τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου, ἐδόθη ἰδεώδης συναρπάζει τὸν φιλοαναγνώστην, ὡς συναρπάζει ὁρεκτικώτατον γυναικὶ πινύοντα καίμαγον. Ὁ ἐκδότης-συγγραφεὺς οὐδεμίαν ἐπέσειθη διακίνησιν, ὅπως τὸ ἔργον του ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ Δημοσίου μὲ τὴν μᾶλλον ἰδεώδη ἀκρίβειαν, ἀποκρίνεται δὲ τὸν διὰ πρώτην φασὶν γινόμενον κατήρα, ὅστις δὲν γνωρίζει τί νὰ πρωτοαγορεύσῃ εἰς τὰς ἀκτῖνας καὶ κοσμήματα διὰ νὰ φανῇ τὸ πρῶτόκοκκον τοῦ ὁραμιέτου εἰς τὰ ὅμοια τοῦ κόσμου.

Συγχοροῦντες τὴν ἀδυναμίαν ταύτην τοῦ πρωτοβγαλτοῦ συγγραφέως, ἔς τῆς οὐδὲν ἀπολύτως κερδαίνει τὸ ἔργον του, ἐρχόμεθα εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ ὡς δράματος.

Ἡ γλώσσα δὲν εἶναι ἡ καλλιπής, ἀλλ' ἡ ῥέουσα καθολικολομένη, ἐκείνης τῆς ἀφισώσεως, τῆς φρονήσεως καταφαντὴ τὰ στίγματα τοῦ καλλιμαρμού:

«Τὸ ἔξωτρον μου τοῦ Γεάννη
τοῦ Γεζερῶ, τ' ἀφισώσω».

Υπάρχουν ὅμοι καὶ πολλὰ ἄλλα ὁμοίωσιν καλλιμαρμού, ἅτινα ὁ συγγραφεὺς ἐκτίσας ἐν τῇ πνευρῇ ἀτμοσφαιρᾷ τοῦ «Ναυμά». Ἰδὼν ἐν ἐκ τῶν ὀλίγων εἰρηγῶν: «Δὲν σκε-
βόσαστε...» (σελ. 27, στίχ. 15). Πρὸς χά-
ριν του θὰ τὸ ἐξηλαμῶμεν ὡς τυπογραφικὸν λάθος, δὲν δὲν ἐπανελαμῶμεν καὶ εἰς τὴν 15 σελίδα (στίχ. 13) «Σκέψαι λόγον». Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Ποῖος εἶπε ποτὲ ἡ λέγει «σκέψαι»; Γράφει δὲ κ. Ψυχῶς εἰς τὸν «Ρομινισμὸν» του «καλύβου», ἀντὶ σκεπά-
ζομαι, ἀλλ' ὁ κ. Ψυχῶς εἶναι συγγνωστός, διότι δὲν γνωρίζει τὴν δημοτικὴν, ὡς ἴσως ἴδων του τὸν βίον ἐν τῇ ξένῃ καὶ ἀποξενώ-
σει καὶ ἀπολέσας τὸν δημοτικὸν γλωσσικὸν αἰσθημα καὶ μὴ ἔχον προχείρους δημοτικὰς λέξεις, διότι ἐκείνος, δὲν ἐνθυμῶται τὸ «σκε-
πάζομαι», δὲν θὰ μεταχειρίζετο ποτὲ τὸ «κα-
λύβου». Ἀλλ' δὲν πρέπει νὰ ἐκπονεῖ τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὸν κ. Μύτον Κουιντουράν, τὸν γεννηθέντα καὶ ἀναστεινέντα ἐν τῇ ἑλληνικῇ-
τῇ Μιτυλήνῃ καὶ ζῶντι ἐν Ἀθήναις!

Καὶ ἐπειδὴ τὰ ἱταλικά μὰ (ma) εἰσπορεύ-
σαν νὰ λείψουν καὶ ν' ἀντικατασταθῶσι μὲ τὸ
ἀλλὰ, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται ὁ ἑλληνικὸς
μύθος, καὶ τὸ ὁποῖον ἐκταλῶνται πρὸς
(piu), ἐνὸς διαφέρει τὸ λαμπρὸν ἑλληνικὸν μὰς
πλεῖς, δὲ ἐν χορῇ ἀντὶ τοῦ πλέον.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος, ἔχοντος ὡς ἡ-
ρῶν καὶ ὡς ἔξω τῆς ἐξελίξεως του τὴν κλη-
ρονομικότητα τοῦ Ἰψεν, συνοψίζεται ὡς ἑξῆς:

Καὶ ἐπειδὴ τὰ ἱταλικά μὰ (ma) εἰσπορεύ-
σαν νὰ λείψουν καὶ ν' ἀντικατασταθῶσι μὲ τὸ
ἀλλὰ, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται ὁ ἑλληνικὸς
μύθος, καὶ τὸ ὁποῖον ἐκταλῶνται πρὸς
(piu), ἐνὸς διαφέρει τὸ λαμπρὸν ἑλληνικὸν μὰς
πλεῖς, δὲ ἐν χορῇ ἀντὶ τοῦ πλέον.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος, ἔχοντος ὡς ἡ-
ρῶν καὶ ὡς ἔξω τῆς ἐξελίξεως του τὴν κλη-
ρονομικότητα τοῦ Ἰψεν, συνοψίζεται ὡς ἑξῆς:

Ὁ Ἀσέρτης διηγείται εἰς τὸν ἱατρὸν του, ὅτι, παρὰ τὴν ἰατρικὴν ὁν μέχρις ἐκφυλισμοῦ, ἀπο-
φασίζει τὸν γάμον, διὰ νὰ μὴ γεννηθῇ ἐκφυλὴ
τέκνα. Δὲν τὸ ἀπορροῦναι ὅμως καὶ νυμφεύ-
ται μετὰ μιᾶς πόρνης καὶ γεννᾷται ἐκ τοῦ
γάμου τούτου ἡ Ἀγγή, ἡ ὁποία, καθ' ὃν
χρόνον ἐκτελεστέον τὸ δόγμα, εἶναι «δύο
ἐπὶ τρεῖς χρόνους», τῆς μητρὸς τῆς ἀποθανούσης
πρὸ ἑσῶν. Νομίζει ὅτι ἀνακαλεῖται εἰς
τὴν θυγατέρα του σημεῖα ἐκφυλισμοῦ καὶ
κατεῖται, διότι ὁ Θεὸς δὲν τὴν ἐξορᾷ
στὴς φλόγας τοῦ καμένου σπέρματος,
ὅπως εἶχε εἶδε τὸ παιδί τοῦ γείτονός του.
Ὁ ἀναγνώστης, ὁ ἔχων γινώσκον τὸν «Βου-
λάων» τοῦ Ἰψεν (Ipsen), ἀναμνηστικῶς
ἀμείψας αὐτὸν, ἀλλ' ἐκείνος μετ' ὀλίγον καὶ ὁ
συγγραφεὺς διὰ τοῦ στόματος τοῦ ἱατροῦ
τοῦ ἀναφέρει:

— Γιατί λοιπὸν νὰ μὴν ὑποθέσωμεν,
πῶς οἱ μικρομελαγχολίαι αὐτῆς προδ-
χονται ἀπὸ κάποιου ἄλλου αἰτία καὶ ὅχι
ἀπ' αὐτὰ τὰ φαντάσματα καὶ τοὺς βρυνό-
λακας ποὺ λέτε;

Ὁ Ἀσέρτης ὑποθέτει, ὅτι ἔνεκα τοῦ κληρο-
νομικοῦ ἐκφυλισμοῦ ἡ κόρη τὸν τὸν ἀντὶ
μὲ σαρκίως ἐπιθυμίας καὶ ἀναφέρει πολλὰ
ἐπεισόδια ἀπὸ τοὺς πρὸς αὐτὸν τρόπους τῆς.

Ὁ ἱατρός προσπαθεῖ νὰ τὸν πείσῃ ὅτι ἡ
κόρη του, ὡς νῦν καὶ ὥρα, συνελήλυθη εἰς
κλίποιαν ἐρωτικὴν παγίδα, ἀλλ' ὁ πατήρ τὸ
ἀπορροῦναι, ἐμμένον εἰς τὴν ἰδέαν του:

— Ἀ! ὅχι, ὅχι! ποτέ, γιατί!...

Εἰμαι βέβαιος, τὸ ξέρω, τὸ πιστεύω,
ὅτι ἡ κόρη μου πάσχει ἀπὸ μιᾶς τέτοιας
ἀρρώστιας. Καί, μὰ τὸν κόσμον ὅλον, δὲν
εἶναι δυνατόν νὰ γελῶμαι, δὲν μπορῶ νὰ
ὑποθέσω ἄλλα πράγματα (δηλαδὴ ἐξῶτα
πρὸς ἄλλον).

Ὁ διάλογος ἐξελικεῖται ἐπὶ τοῦ θέματος
τούτου, τοῦ μὲν πατρὸς ἐμμένοντος εἰς τὴν
κληρονομικότητα, τοῦ δὲ ἱατροῦ προσπαθόν-
τος νὰ τοῦ ἀραιώσῃ τὴν ἰδέαν ταύτην.

Ὁ διάλογος διαμειβεταί ἐν τῇ οἰκῇ τοῦ
Ἀσέρτου τὸ μεσονύκτιον μετὰ τὴν ἐπιταγήν
ἀμφοτέρων ἀπὸ τὸ θέρεον.

Ὁ ἱατρός καλονοῦται πρὸς τὸν «ἔξω-
στὸν» του καὶ ἀπερρεῖται, ὁ δὲ Ἀσέρτης
γίνεται ὑπὸ τὴν αὐλαίαν, μονομιανθῶν τὸν
ἴδιον θέματος.

Ἐνταῦθα τελειώνει τὸ πρῶτον μέρος ἡ τὸ
σωστότερον ἢ πρῶτη ποιητικὴ μορφή τῶν
μῶν, εἰς ἃ εἶναι δημοτικὸν τὸ δοῦμα, εἰνα
τρεῖς ὅλα ποιήματα, μὲ ὅλα τὰ ἑλληνισμῶνα
των, καὶ οἱ γινώσκοντες δὲν δύναται νὰ ἀπο-
στήσῃ.

Λίγιστα ἡ αὐλαία, ὅπου τὸ δεύτερον μέ-
ρος καὶ ἐπὶ τῇ σκηνῇ ἡ Ἀγγή καὶ ὁ ἱα-
τρός τῆς δράσεως. Ἐκφυλῶν καὶ ὅλην τὴν σκη-
ματικὴν τῆς λέξεως, αὐτὴ ἔχουσα ἡ μὴ καὶ ἡ-
ρῶν ἰδέαν, ἔνα καὶ μόνον σκοπὸν, καὶ νὰ
σβῇ τὴν φωνὴν τῆς ἀκρίβειας. Ἡ Σκηνὴ
εἶναι ὅσα Μαρία ἐκείνη τῆς Ἀγγῆς. Ὁ
Βοσκός κοκκινοῦ καὶ τοῦ Κουιντουρά! Ἐπι-
τίθεται τοῦ πατρὸς τῆς Μαρίας διάλογος
σαρκίως ἐκφυλισμοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ
ἀποσπασματὰ ἀντιπαραμύθων νὰ παραδῶσιν
κινούμενοι τῆς ἡλικίας τὸν ἀνταγωνιστὴν μὲν.

Ἡ Ἀγγὴ μετὰ τὴν ἐκ τῆς σκηνῆς ἀντα-
γωνιστὴν τοῦ πατρὸς τῆς ἐπιτίθεται μετὰ δὲ τὴν
σαρκίαν ἡδονὴν κατὰ τῆς ἐπιταγῆς ἑξῆς,
κατὰ τοῦ ἱατροῦ τῆς Γαίνης, κατὰ τοῦ
ἱατροῦ καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦ πατρὸς τῆς
ἑξῆς: Ἐξελίσσονται δὲ σκηναί, πρὸ τῶν αὐτῶν

ὁμοιωσιν αἱ ἱερῆαι τὸν καιροῦ καὶ τῶν
οἰκῶν ἀνταγῆς. Ὁ Ἀσέρτης, ἀσθενὴς χαρακτὴρ,
ἐκδιώκει τὴν ἑλπίδα, φρονεῖ τὸν Γαίνην,
ἐξορίζει τὸν ἱατρὸν καὶ... παραδίδεται ὁ
ἴδιος εἰς τὰς σαρκίως ἐπιθυμίας τῆς θυγα-
τρὸς του...

Ἐξέρχεται ἡδὴ τὸ τρίτον μέρος ἡ ἡ τρίτη
σκηνή. Εἶναι ἡμέρα. Ὁ Ἀσέρτης κοιμᾶται
ἐπὶ τὸν καναπὶ, ἐνὸς ἡ λήθη καὶ ἡ δόξα.
Εἰσέρχεται ἡ Ἀγγή. Βλέπει τὸν πατέρα τῆς
καὶ τρομάζει.

— Ὁ Θεὸς μου!... ὁ μπαμπάς! Ἐδῶ
κοιμήθηκε τὴν νύχτα... Ἀχ! πῶς ποῖτε-
ται! Κάποιο ὄνειρο θὰ βλέπῃ. (Γονατίζει
μπροστὰ τοῦ, θέλοντας νὰ διορθώσῃ τὴν
στάση τοῦ κεφαλίου του).

Ὁ Ἀσέρτης σφιγγοφυρίζει μὲ ἀγωνία,
ἀκλῶναι τὰ χέρια του, ἀρπάζει τὴν Ἀγγή
ἀπὸ τὴν μέση καὶ ὅπως σπῆν προσηγυμένη
σκηνὴ τὴν φιλὴ μὲς σὲ στήθια δυνατά.
Ἡ Ἀγγὴ νινάσεται μὲ ὀρμη τρεμασμένη
ἀπὸ τὸ ἀναγνο σφιχταγκάλισμα. Παρα-
σέρνει ἑαὶ μαζὺ τῆς καὶ τὸν Ἀσέρτη. Ἀ-
τὸς τραβιόμενος μὲ μισόκλειστα μάτια
ἀγκυλιάζει σφιχτότερα τὴν Ἀγγή. Πα-
λευνίας κυλιούνται μαζὺ σὲ κάτωμα.

Ἐξέρχεται ὁ ἱατρός, ἀπομένον ἑνὸς,
εἰσέρχεται καὶ οἱ ἑπόμενοι Γαίνης καὶ
ἑλπίδα. Ὁ Ἀσέρτης τέλος, «νοιώθοντας»
κάποιο θόρυβο πετιέται ξετρελλανμένος...
Πετιέται καὶ ἡ Ἀγγὴ σπῆν ἀπὸ τὴν ἀπε-
ρίγραπτο τρόμο... Ὁ Ἀσέρτης, σὲ με-
θυμέντος... ὁρμᾷ πρὸς τὸ εὐρεῖν τοῦ
γραφείου του, ἀνοίγει καὶ ἀρπάζει τὸ πι-
στολά του... Ἐκπαιρᾶται ὁ ἱατρός:

— Ἀ!... μπαμπά! Εἴμ' ἐγώ!...

Εἶμαι ἡ Ἀγγή!... Τὸ παιδί σου! Ἀφισέ
με, μπαμπά... Βοήθεια!...

Εἰσέρχεται ὁ ἱατρός, ἀπομένον ἑνὸς,
εἰσέρχεται καὶ οἱ ἑπόμενοι Γαίνης καὶ
ἑλπίδα. Ὁ Ἀσέρτης τέλος, «νοιώθοντας»
κάποιο θόρυβο πετιέται ξετρελλανμένος...
Πετιέται καὶ ἡ Ἀγγὴ σπῆν ἀπὸ τὴν ἀπε-
ρίγραπτο τρόμο... Ὁ Ἀσέρτης, σὲ με-
θυμέντος... ὁρμᾷ πρὸς τὸ εὐρεῖν τοῦ
γραφείου του, ἀνοίγει καὶ ἀρπάζει τὸ πι-
στολά του... Ἐκπαιρᾶται ὁ ἱατρός:

— Σιγή! (Πιέγει τὸ πιστόλι καὶ
ἀπομένει σκεπτικῶς). (Τρομάζει, βλέπον-
τας τὸν ἱατρός). Εἴμ' ἐγώ!... ἔδω καὶ! (Βλέπει τὴν ἑλπίδα). Καὶ σὺ! Σὰς εἶχα
δώσει! Πῶς ἤρξατε καὶ ἐδῶ! (Βλέπει
τὸν Γαίνην καὶ φέρεται). Καὶ σὺ!... Καὶ
σὺ!... Καὶ σὺ!... Σ' εἶχα σκοτώσει!
Σ' εἶχα πετάσει σὲ τὸν δρόμο!

Ὁ Γαίνης. Σιγή!...
Ἀσέρτης. Σιγή!... Σιγή!... Δὲν
φταῖν ἐγώ! ἔχω καθάρα τὴν γυνή μου!
Ἐπάλαινα κατέστη... καὶ νῦν ἔχω...
Νὰ τὴν φτάει! (Φουρνῶντες χιτώντας
τὸ στήθος του). Τούτη μὲ νίκησε! Ἡ
σάρκα μου! Ὁ τὴν ξεμάτω!

Καὶ τέλος ἀκούει τὸ πιστόλι καὶ τὴν γυνή
τοῦ ἱατροῦ καὶ ἐκπαιρᾶται τὸν ἀσπασμὸν
αὐτοκτονίας!

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον τοῦ δράματος.
Ἀλλὰ, ὅπως ἐκείνην, διὰ τὸν συγγρα-
φεὺς τὸ ἀντὶ ἀπαιτητὸν, διὰ τὸ τὸ μυστικὸν
μέρος τοῦ ἀνεγνώστη, εἰς τὸ δεύτερον
μέρος, δηλαδὴ τὸ: «Ὁνειρὸν ἀργίας», δὲν
εἶναι πραγματικόν, ἀλλ' ὄνειρον! Ὁνειρὸν
ἐκφυλισμοῦ, ὅπου εἶναι ὁ Ἀσέρτης, ὅτι
ἐκείνος τὸν ἱατρὸν καὶ τὴν θυγατέρα. Ἐξ-
έρχεται ὁ ἱατρός, ἀπομένον ἑνὸς, εἰσέρχεται
καὶ οἱ ἑπόμενοι Γαίνης καὶ ἑλπίδα. Ὁ Ἀσέρτης
τέλος, «νοιώθοντας» κάποιον θόρυβο πετιέται
ξετρελλανμένος... Πιέται καὶ ἡ Ἀγγὴ σπῆν
ἀπὸ τὴν ἀπερίγραπτο τρόμο... Ὁ Ἀσέρτης, σὲ
μεθυμέντος... ὁρμᾷ πρὸς τὸ εὐρεῖν τοῦ
γραφείου του, ἀνοίγει καὶ ἀρπάζει τὸ πι-
στολά του... Ἐκπαιρᾶται ὁ ἱατρός:

— Ἀ

Ζητεί ο συγγραφέας, το έργο του δεν είναι ικανόν όχι μόνον να σταθεί από πατήρ, αλλά ούτε καν να αναγνωσθή! Και προβάλλει άφ' έαυτού το ερώτημα:

— Πρώς τί ο συγγραφέας συνέγραψε το έργο αυτό;

Και έτι άλλον:

— Πρώς τί το έβρισκε;

— Ως έργον δραματικόν έχει ζωήν, έχει δράσιν, έχει έσος και σκοπόν, — δε έξοι τοτέλειστον δεν βλέπω, έχει τέχνην, από πάντων δραματικόν τέχνην, αλλά όλα αυτά δεν δύναται να τή προσδοκούν το στοιχείον το απαιτούμενον ενός δραματικού έργου: την ήθικην! Έργον, το όποιον δεν στέκεται ούτε εις την πατήρ, ούτε εις το βιβλίον, από είναι δυνατόν να σταθή!

— 'Αλλ' ο Βωσάκος δεν είναι μέγας συγγραφέας, καίτοι γράφει ανθρώπους!

— Έσος απαντήσθ ο συγγραφέας:

— 'Αλλ' ο Βωσάκος δεν είναι μέγας μόνον διά τα όλίγα ανθρώποι διαγρημάται του, τα όποια κατά βάθος κοίτουν ήθικον σκοπόν, τον σκοπόν της καλλιτέλειος της ψευδοφιλικής και της ψευδοσοφιστικής και της ψευδοκρατίας, αλλά διά τα πολυπληθή ήθικώτατα διαγρημάται του. 'Αλλ' άκριβος ένεκα του άπειρου των των διαγρημάτων του ο μέγας σέτος συγγραφέας, ο άμφοροπότης της ιταλικής γλώσσας, ο άπαιθευμένος του ιταλικού πνεύματος, ο προσδοκός της καλλιτέλειος της παποκρατίας, εις σήμεριαν οικογενειακήν βιβλιοθήκην έχει έσοδον!

Είναι άληθής δυστυχισμός, ότι νέοι της μορφώσεως και του ταλέντου του κ. Μίλτου Κουντουρά και της όμοιης του άνεξαρτησίας, να κίθονται και να καταγίνονται με τον έρωτα, τον άδίκον και παρλόγον! Κίθονται και συνεχίζουν τον 'Ιπην και τον 'Οσάρι Ουάιλντ εν 'Ελλάδι, άκριβος διά να μη είναι πρωτεύοντες! Έφαντάσθη ποτέ ο κ. Μίλτος Κουντουράς ότι, έμπνευσθείς από την Σαλόμην του 'Οσάρι Ουάιλντ το έργο του, κατεστάθη άνάτορος έσόνου και ότι, κυριεύσας από της ιδέας του σονόμου της μηχανομικτήρας, ήτοι έχει πατέρα τον 'Ιπην, έγειρεν άνάτορος έσόνου, ή και συνεπλήρωσε τον 'Ιπην και τον άλλον;

Ποία βάσανος Μοίρα, όθελ τοίς καλούς νέους μας εις τους κομίνους του Βορρά και δεν θέλουν να είναι Έλληνες συγγραφείς, άντι να έπιζητούν να γείνουν 'Αγγλοι ή Νορβηγοί; Τόσον πολύ έξέστησαν εν έαυτοίς ο Έλληνισμός;

— 'Αλλ' ή Τέχνη (λέγου) δεν έχει πατέρα!

Ψεύδος! Ποία τέχνη δεν έχει την έπιχειρίαν του σόνου, του έσους, του άφους, του περιβάλλοντος, εν ή έδημιουργήθη;

Εάν ο Φειδίας έσπευτε ως Νορβηγός, δεν θα έδημιουργεί τον άθάνατον Αλέξανδρον Παρθένον, αλλ' άλλο τι, το όποιον δεν μας παρουσιάζει άκμή ή Νορβηγός καλλιτέχνης! Παρθένον άμους ποτέ! ποτέ!

Μήπως έσπευσαν οι Έλληνες πηγαί; Δεν έχομεν άρχαίαν 'Ελλάδα, δεν έχομεν ρωμαίαν, δεν έχομεν μεσαιωνικήν, δεν έχομεν άρμετωλικήν, δεν έχομεν σύγχρονον; Διατί λοιπόν ή άγγλοποίηση και ή νορβηγοποίηση του Έλληνικού πνεύματος; 'Ας άφρασμεν τα ένα εις τους έσους και άς άσολήθωμεν εις τους ίδιους μας, εις Έλληνικά θέματα! 'Ο Αλέξης δεν είναι Έλλην, καίτοι φέρει προσωνυμίαν όνομα! 'Ο κ. Μίλτος Κουντουράς του έβλεπε

ζήνην ψυχήν! Είναι λογικόν ότι οι Έλληνες, ήμεις, δύνασθε να δημιουργήσωμεν τεχνικόν ζήνην ψυχήν, ήν δεν γνωρίζομεν, ήν δεν έσπουδαίσαμεν, ήν άλλος δεν άσολήθη από του να δημιουργήσωμεν μίαν Έλληνικήν ψυχήν, ήν γνωρίζομεν, άσολήθημεν καί άσολήθημεν! Διατί φιλοδοξούμεν να υπαχθώμεθα τον μαθητευόμενον άντι του διδάσκοντος;

Πόσα χρήσιμα Έλληνικά πνεύματα γίνονται ταπεινωτάτοι! Δεν είναι μόνον ο κ. Μίλτος Κουντουράς, όστις έβλιντας θα χαθή, αν δεν γείνη Έλληρ συγγραφέας, αλλά και ο κ. Καραντάσης και... τί άλλο; Και αυτός ο κ. Παλαμής εις τα περισσότερα έργα του, τα από δεκαετηστείας και ένταύθα είναι έσους, με όλος τας προσπάθειάς, άς καταβάλει ένα ένδοξη τα έργα του με Έλληνισμός έπιδόσεις!

Είναι δυστυχώς πολλά Έλληνικά πνεύματα χιμένα πλέον και δεν δύναται, ως εκ της κατεμένης ταχέτης, να έπιστρέψουν οικια-δε, αλλ' ο κ. Μίλτος Κουντουράς, νέος με τόσην μόρφωσιν και με τόσην εν έαυτώ δύναμιν τέχνης και ψυχής, έχει όλον τον καιρόν να άποκαταστή εις τον... Έλληνισμόν, ές ού έλκευτάτην!

Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ

'ΑΩ' 'ΟΛΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ, ΤΕΧΝΑΙ

Είναι ή εποχή των νεωκάν έσπλησμών, ή εποχή των άσπλησμών, των φρενών αυτών καλοσούν της θάλασσης. Κατά το 1906 καθιέρωσθη το πρώτον και από τότε έσος, έντος σόνου και μόνον έσόν, 86 παρλόγον πλοία κατεσκευάσθησαν, ές έν 44 ήδη έσπλησθη εν έσπλησ, τα δε λοιπά άσπλησθη τέλεισθη, κατεσκευάσθη εις ές: 'Αγγλία, 11, Γερμανία 7, 'Αμερική, Ρωσία και Αύστρια άνά 4, 'Ιταλία 3, Γαλλία, Ιαπωνία, 'Ισπανία, 'Αργεντινή άνά 2 και Βραζιλία 1.

Εις το ταχυδρομικόν 'Αθηνών έβασε τέλεισιν από την έσπλησιν εν θαλάσσιον ηλεκτροκίνητον άσπληστικόν μηχανισμό. Εμπνευσε να σφραγίσθ 180,000 έπιστολάς εις μίαν ήσαν Με το μηχανισμόν, εις την όποιαν άπεργήθησαν λόγοι θερμού όπιο των πολιτικών της γυναικός δικαιωμάτων.

— Η Μίρθα Ρενά ήλλει τώρα εις την άεραν του Μόντε Κάρλο. Έμπνευσε να πάρα πολύ εις την 'Μπορ' και τοίς 'Γάμους του Φιγερών.

— Εν άμφοριαν πλοίων δεν είναι βέβαια κακή ιδέα. Την όσαν αυτήν συνέλαβεν ο γυναικός άσπληστος Ραβρο, όστις και κατεσκευάσθη εν πλοίο, άσπλησ δα κατελλήλον μηχανισμόν δύναται να πλέη εις την θάλασσαν τόσον καλώς, όσον και να διασχίη τους αέθρας. Τα πρώτα πειράματά του, γινόμενα εις το Γουίν της 'Αγγλίας, έδειχον θαύματα.

— Σήμερα, βέβαια, ότι το Τορβουκτό είναι μία πόλις της κεντρικής 'Αφρικής με 4.000 μέτρα περιμέτρου και 17,000 κατοίκους. Αύτα ήσαν παρ' υ, αλλά πιθανόν να μη έπαρξουν όλίγα έτη μετά ταύτα, κατόπιν των πολλών προσπαθειών της Γαλλίας προς άποικισμόν εις τα μέρη εκείνα. 'Ο Felix Dubois τοτέλυστον, ο όστις από έσπλησ έσπλησθη το Τορβουκτό, σήμερον εις το νέο έργο του περί της πόλεως ταύτης περιγράφει την μεταβολήν. Οι κάτοικοι άσπλησθη βαρύνον να γίνονται τα καλή του πολιτισμού και μέσα εις τας ήσπλησ μέγας, και άθλίας οίκους του παρελθόντος έσπλησθη τώρα οι νέοι ήσπλησ με όχι πολλές άσπλησσεις εις της καλλισθησίας, άλλα πάντοτε καλλίεργα από τας παλαιάς. Το Τορβουκτό έχει κα ταχυνδρομικόν μέγαν.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Μία πεταλούδα γράσθη μ' άσπλησση φρενά ο' ένα λιποθύδι άσπλησση, όρατο, άσπλησση και την ψυχή του την βεζαίνω, γράσθη από την ψυχή, για την άσπλησση άσπλησση, για τον γυνικό καιρό.

Χαρά ο' την έσπλησση π' ή έσπλησση και το κατέλθω το γυνικό το άσπλησση από άπ' τη λέξη γυναικας και έσπλησση ο' ένα γυναικίον από τραγουδάει τ' άσπλησση.

Σάβηθ.

Κ. ΣΙΝΑΚ

κέντρωσιν, εις την όποιαν άπεργήθησαν λόγοι θερμού όπιο των πολιτικών της γυναικός δικαιωμάτων.

— Η Μίρθα Ρενά ήλλει τώρα εις την άεραν του Μόντε Κάρλο. Έμπνευσε να πάρα πολύ εις την 'Μπορ' και τοίς 'Γάμους του Φιγερών.

— Εν άμφοριαν πλοίων δεν είναι βέβαια κακή ιδέα. Την όσαν αυτήν συνέλαβεν ο γυναικός άσπληστος Ραβρο, όστις και κατεσκευάσθη εν πλοίο, άσπλησ δα κατελλήλον μηχανισμόν δύναται να πλέη εις την θάλασσαν τόσον καλώς, όσον και να διασχίη τους αέθρας. Τα πρώτα πειράματά του, γινόμενα εις το Γουίν της 'Αγγλίας, έδειχον θαύματα.

— Σήμερα, βέβαια, ότι το Τορβουκτό είναι μία πόλις της κεντρικής 'Αφρικής με 4.000 μέτρα περιμέτρου και 17,000 κατοίκους. Αύτα ήσαν παρ' υ, αλλά πιθανόν να μη έπαρξουν όλίγα έτη μετά ταύτα, κατόπιν των πολλών προσπαθειών της Γαλλίας προς άποικισμόν εις τα μέρη εκείνα. 'Ο Felix Dubois τοτέλυστον, ο όστις από έσπλησ έσπλησθη το Τορβουκτό, σήμερον εις το νέο έργο του περί της πόλεως ταύτης περιγράφει την μεταβολήν. Οι κάτοικοι άσπλησθη βαρύνον να γίνονται τα καλή του πολιτισμού και μέσα εις τας ήσπλησ μέγας, και άθλίας οίκους του παρελθόντος έσπλησθη τώρα οι νέοι ήσπλησ με όχι πολλές άσπλησσεις εις της καλλισθησίας, άλλα πάντοτε καλλίεργα από τας παλαιάς. Το Τορβουκτό έχει κα ταχυνδρομικόν μέγαν.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Μία πεταλούδα γράσθη μ' άσπλησση φρενά ο' ένα λιποθύδι άσπλησση, όρατο, άσπλησση και την ψυχή του την βεζαίνω, γράσθη από την ψυχή, για την άσπλησση άσπλησση, για τον γυνικό καιρό.

Χαρά ο' την έσπλησση π' ή έσπλησση και το κατέλθω το γυνικό το άσπλησση από άπ' τη λέξη γυναικας και έσπλησση ο' ένα γυναικίον από τραγουδάει τ' άσπλησση.

Σάβηθ.

Κ. ΣΙΝΑΚ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΕΥΓΟΥΣΑΝ ΕΠΟΧΗΝ

Είπε ή εποχή, ήτις άπεικονίζει πιστώς το μιν την εύτυχίαν και έσπλησση ζωήν, το δε την δυστυχίαν και άθλιότητα εν τη σκληρά βιοπαίτῃ!

Νεανωμένη ή φήσις υπό του φήσους, προβάλλει θέματα, ότι μιν κατήρς και μελεγχολικόν, έσπλησ εις ψυχρά δάκρυα... βροχής, ότι δε τερπνόν και εύθυμον, περιλούμενον με τας παλλένους νηαίδας της χιόνος!

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

— 'Αι 'Αγγλίδες σπλησθη έσπλησθησαν έσπλησθη τας Γαλλίδας σπλησθησαν των εις το Παρίσι ή κ. Rankhurst διαγρήνωσε προς την των σπλησθη

ΜΑΡΤ. Ν. ΜΑΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Κατά την νεανικήν μου ήλικίαν έγνωρισα την μεγαλειότητα της δυστυχίας που έμπνευσε να υπάρξη, έδωκε μοι την φρικωδέστεραν άθλιότητα, την άσπλησ δύνανται να έσπλησ την άθλιότητα της ψυχής. 'Μην μόνος και εις εκείνην την θλιβράν μοναχία μ' η έσπλησ ότι δεν έσπλησ καμία ψυχή που να μ' άγαπή, δεν έσπλησ καμία καρδιά που να πύλη ζωηρότερη εις τ' όνομα μου.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

— 'Μην ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

την άσπλησση ζωήν της, προσπαθεί να με παρηγορήσθ.

— Διατί σπλησθησαι, φίλε μου; διατί άσπλησθησαι; μήθε ότι δια να έσπλησ ευτυχής πρέπει να έσπλησ και ν' άγαπή.

— Έσπλησ τους χιόνους μου, τας έσπλησ εις τας ίδιές της και έσπλησ πετακί, χαροπή εις την έσπλησ της και έσπλησ έμνα ναρκωμένος από την παρηγοριαν εκείνην φωνήν, έσπλησ από την προσοφάνη εκείνην άγλήν.

— 'Εν άπόγευμα, ψυχρό άπόγευμα χιμώνος, ήλθε πάλιν εις το καρό μου δομάτιο. Έσπλησ καταβεβλημένη, χωρίς να είναι σπλησση, αλ παρταί της ήσαν κοτακόκκινα, από τα μάτια της έσπλησ άσπλησ και τα δάκρυα των χειρών της έσπλησ.

— Τι έχεις; της λέγο.

— Τίποτε, αλλ' αίσθανομαι ότι θα λείπω δια κάμποσο καιρό! θα μ' θημάσαι;

— Δεν έσπλησ να της άπαντήσω, ότι εκείνη μ' έσπλησ, με φίλ' και φεύγει.

— Όταν έμνα μόνος, είδα ότι εις το τραπέζι μου είχαν άσπλησ εν κομφοτέχνημα, εις το όποιον με έσπλησ γράμματα ήσαν κεντημένα δύο και μόνι λέξεις:

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

— 'Αγάπη και έλπίς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Επέρασε...

Επέρασε και η αποκρηά. Μή όμως μοδ ζητήσετε την γνώμην μου, πως ήτο. Αν την κρίνωμεν από τα χρονογραφήματα που έγινάν, ήτο πολύ κρύα· αν την κρίνωμεν όμως από... τα ιδρωμένα σμήκιν και τις ξεδαμμένες γυναικείας φορεσιές, θα την ευρωμεν τούναντιον πολύ... ζεστήν. Πως τώρα συμβαίνει να σχηματίζονται περί αυτής τόσον αντίθετοι γνώμαι, δεν είμπορώ να σας το εξηγήσω· εξισιότητα καλλίτερα τόν έαυτόν σας.

Η πρώτη.

Δεν πρόκειται διά καμμίαν πρώτην, έλλην νικηθ' δραματικού έργου, άλλ' άπλοστάτα διά την πρώτην της τσαρσακουστής. Εερτάζεται παντού με πολλήν φαιδρότητα και άβθονα γέλια, όποτε καταντζ' να είναι πεύο γελαστή αυτή η πρώτη της σπουδαίης σαρσακουστής και από την πεύο τρελλή αποκρηά. Είς τας Αθήνας την εορτάζουν εις τό Θηρεϊόν. Είς την Κωνσταντινούπολιν την χαίρεταιν εις τας Ταταύλας, όπου άρεστός κόσμος συνεκντρώθη. Τα τραμ και τα άμάξια ζέν έπρόφθανεν να μεταφέρουν τό πλήθος.

Είς έλλην αυτήν την κοσμοπλημμύραν υπήρχεν άρκετή φαιδρότης και εύθυμία, παρ' όλα όσα και αν λέγουν οι μισθ' έμμοιροι, οι όποιοι έγεννήθησαν διά να κλαίουν πάντοτε και όταν οι άλλοι γελούν.

Η νέα περίοδος.

Η νέα περίοδος των έλλησιν ήρχισεν. Αι όράται ακολουθείν των προηγουμένων, τών αποδεκτών και των χαίρεταιν προσακούον πολλόν κόσμον. Καί ο λίκανωτός διαγύνηται εις τό περιβάλλον, σκορπίζον μίαν αναθύρητον παρηγορίαν εις τας λυπημένας ψυχάς, μίαν ήρεμίαν εις τας τεταραχμένα από την παραλόγη της ζωής πνεύματα. Κάτω από τούς ύψους των έλλησιν συγκνερώνονται όλοι αι ήλικίαι και επί του πλακοστρώτου έδάφους κλίνει τό γόνυ ή κυρτωμένη γρηούλα διά την έξελειψιν κανένος παλαιού άμαρτήματος και ή νεαρά κόρη διά την πραγματώνσιν μίαν άνεπιρόδους εύτυχίας...

Η εορτή των.

Είναι τό τρίτον και τελευταίον σάββατον, τό όποιον έχει καθιερωθή πρός τιμήν των νεκρών, όλοι δε-έκείνοι, οι όποιοι ήλθον την άπόλειαν, συγγενούς ή φίλου δεν λείπουν από τού να έπισκεφθούν τό μνημά του και να τού προσφέρουν μερικά λουλούδια της εποχής. Τούτοός είναι ο άνθρωπος· δύναται ν' άφήση όλας τας συνήθειάς του, ζέν θα είμπορέσθ' όμως ποτέ ν' άποφύγ' την μυστηριώδη επίδρασιν, την όποιαν έξέρκει άπ' αύτό εις τάφος, κρίπτων κάτι προσφιλές.

Πάντοτε δι' αυτόν τό ψυχρόν έκείνο χρώμα και ή βαρεία πλάξ' θα τού άποσπ' την τρυφερότην άγάπην και τά ευγενέστερα συναισθήματα. Πρò ενός τάφου και ή άγριότερα ψυχή εξημερωθεί και μεταβάλλεται εις άγνόντατον βρωμόν, από τού όποιον άντί θυμιάματος αναδίδεται τό δάκρυ.

Ο ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ο Φειροσάρας είναι διά την Γαλλίαν ο κατ' εξοχήν αγροτικός μύθ. Κατ' αυτόν εγένοντο μεγάλα συγκνερφάσεις των παραγωγών και συνέδρια, κατά τα όποια εξετάσθησαν τά σχετικά πρός την γεωργίαν και παραγωγήν ζητήματα.

Τό πρόγραμμα των συνεδρίων τούτων ήτο πολυκλήτων. Ούτω κατά την ετήσιαν γενικήν συνέλευσιν της Εθνικής Έκταρίας πρός άνθάρωνσιν της γεωργίας, ήτις συνεκνερφθή από την προεδρείαν του κ. Λουμάρ, συνεζητήθησαν τά άμπελοοικονομικά ζητήματα ή προσοφροσύνη καλλίεργεια των γεωργών, ή έκτασή των, ή έκτασις της γεωγραφικής έκτασεως· άν τη γεωργία, ή διάδοσις της χρήσεως γεωργικών μηχανών, ή μηχανική καλλιέργεια, τού έδάφους, ή γεωμετρική και πολλά άλλα. Άλλα γεωργικά έπίσης έταυρία διοργανώσανται ταιριχρόνως συνέδρια, έκθέσεις και έορταί, διά τών όποιων θα έπιδιωχθή ή σφοδρής των στέσεων των εν Γαλλία καλλιεργητών και παραγωγών και ή προώσις των συμπεριόντων αύτόν πρός γενικήν της γεωργίας διεύρεση.

Διά κατάλληλον συνδυασμόν και εύκολον θα παρακολούθη ή έκ έκτάτων παρατηρητική εις τούς άγρούς λεγανδρία και ή τάσις του λαού, όπως συγκνερφόνται εις τας μεγαλειότητας από πολλών άνθωνιόνος όρους και πρός βλάβην της γεωργικής παραγωγής.

Κατά τας έκθέσεις, αίνεις ήνοήθησαν, έπεδείχθησαν όλοι αι προόδοι της εν Γαλλία γεωργίας, οντοπαγωγής και κτηνοτροφίας, άπονεμήθησαν δε βραβεία και μετάλλια.

Αυτά γίνονται εν Γαλλία ήμεϊς ούτε να τά όνειρενθώμεν μάς επιτρέπεται.

ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ

Μία περίεργος κλοπή.

Είς μίαν συνοικίαν έξωθεν ενός μεγάλου οίνοπαιλείου υπήρχον δέκα πόμπαις πεντακοσάρικαις. Τό μεσονύκτιον, ότε τό οίνοπαιλείον ήτο κλειστόν, δέκα μασκαράδες πέρνον μίαν λάτριναν, πηγαίνον εις τό οίνοπαιλείον, άγχαλιάζει καθείς και από μίαν πόμπαν και υπό τού ήγους τού βάλς της· Εύθύμην χήρας· άρχίζουν να κατραυλούν τας πόμπαις και να τας δίδουν άγνωστον διεύθυνον. Καθ' όδόν τούς συλλαμβάνει ή αστυνομία και τούς έρωτά τί κάμνουν.

— Εφέντημ, άποκρηάς! Παίζουμε τό παιγνίδι του θεού του κρασιού!

— Ατ' αλί, άτ' αλί! είπεν ο άρχηγός της περιπολίας, όστις τό μόνον άποπον εις τό παιγνίδι ήρε την άνησυχίαν των κοινωμένων φύλησιν αντών και τούς συνέστησε μόνον ήσυχίαν!

— Πάχ έλ, εφέντημ, πέν έλ, εφέντημ, και αι πόμπαις εξηκολούθουν την άγνωστον διεύθυνον.

Πρώτη είκάων. — Πρώτα, ο κρασός τρίβει τά μάτια και βλέπει την άδεια θέσιν των πεμπών.

Δευτέρα είκάων. — Κρασός και άστυνόμος άπέναντι άλλήλων. Ο άστυνόμος με άνοκτό στίγμα μανθάνει ότι έκάστη πόμπα τιμνάται μίμωμη λίρα και ότι τό παιγνίδι του θεού του κρασιού έπαύθη δι' έξόδον του κρασιού και εις βάρος της εύφύας του άστυνόμου.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΑΙ Η ΑΓΟΡΑ ΜΑΣ

Η αγορά μας ήταλονθεί ούσα διστακτική, ή δε έκκαθήρισις της έβδομάδος ταύτης άπέδειξεν ότι ύπάρχει άρθρονία χρηματός. Ως προέκτομεν, οι άγορασάιντες ήνωποιημένον άπήνησαν τούς τίτλους παρά των πωλητών, οίτοι δε, μη ήχοντες αυτούς, ήναγκάσθησαν να πληρώσωσι τό άνωτάτον Deport τό δριζόμενον υπό του κανονισμού του Χρηματιστηρίου, ήτοι Λ. Τ. 1 ¹⁵/₁₀₀ δι' έκάστην χιλιάδα. Άπέναντι των μεγάλων τούτων άγοραστών, οι πωληταί άναγκάζονται όλίγον κατ' όλίγον να κλείνουν και να άποσύρνονται, μη εύρισκοντες πλέον συμφέρον, ή δε αγορά εκ τούτων καθίσταται όλιγώτερον ήσοφά.

Η πελατεία εν γένει δεν έργάζεται μετά της αήτης ως και πρότερον διαδόσεως, ή δε επιφύλαξις αύτη δικαιολογείται εκ της άνωμάλου πολιτικής ήσωτερικής και έξωτερικής καταστάσεως, καθανόν δε έπί τινα καιρόν να μη ήχονμεν μεγάλας διακυμάνσεις. Η όποιονική ένταύθα κρίσις εισηλθεν εις τό στάδιον της έξομαλίνσεως της, διά τούτο και τά όθωμανικά χρεώγραφα δεκνύνουσι καλώς διαδόσεις, αι δε τιμαί των θεωρούνται έπωτελείς.

ήνωποιημένον 101.5 ex-coupon, Σιδηρόδρομοι 218 ¹/₂. Έπί των τοίς μετρητοίς ή ζωηρότης ήταισθητός ήμετριόσθη.

Α. Γ. Μ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι. — Τη Πέμπτη 10 Φεβρουαρίου έτέλεσθησαν εν Πέραν οι γάμοι του εύέλπιδος νέου κ. Λουκά Περγιά μετ' της χρηστής δεσποινίδος Έλένης Παπαδοπούλου, ούς και συγγαίοντες, εύχόμεθα των στυνών βίον άνέμελον.

— Εύχαρίστως άγγέλλομεν τούς εν Καστελλορίθω τελευθάντας τη Κυριακή 13 Φεβρουαρίου γάμους του καλλίστου νέου κ. Άγαπητού Ζ. Σανθού, ήμετερον άντιπροσώπου, μετά της εύ ήγμένης δεσποινίδος Έλένης Ι. Πίτοικα. Τούς νεονύμφους εύχόμεθα τό βέλτιστον.

Αρραβώνες. — Έν Ανδωνοτείχω έτέλεισθησαν τη παρελθούση έβδομάδι οι άρραβώνες του εύ εύπολίτητον πολίτην της πόλεως τούτης κ. Στ. Αποστολίδου, φαρμακοποιού, μετά της υπό πολλών γαυότων περνοσασμένης δεσποινίδος Εύφραξίας Β. Χ. Γεωργίου. Εύχόμεθα ταχέαν και την διά του Ήμετερον έννοσιν.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Φύλαξις εις γνώσιν των μελλόντων να λάβωσι μέρος εις την έκδρομήν Ιεροσολύμων να σπεισώσιν εις την έγγραφήν, διότι πέραν της 10ης Μαρτίου οδδεμία αίτησις έγγραφής θα γίνη δεκτή. Και τούτο διότι του Πάσχα των Λατίνων συμπίπτοντος έφύτος πρός τό Ιωάνν μας Πάσχα, προμηνύεται μεγάλη συρροή προσκνητών εν Ιεροσολύμοις και θα έξασφαλισθώσιν έγκαίρως αι εν τοίς ξενοδοχείοις Ιεροσολύμων θέσεις.

Έγγραφαί γίνονται καθ' έκάστην παρά τη Τραπεζή Αθηνών, παρά τού Πρακτορείου των κ.κ. Αδελφών Γιαννουλάτων και παρά τού όργανωτή της έκδρομής κ. Θωμά Βαλαζή (Παλατά, χάριν Αγίου Πέτρου), παρά του όποιον οι εκ των επαρχιών άς ζητήσωσι τό πολυτελές εικονογραφημένον πρόγραμμα 20 παράδων διά τά ταχυδρομικά τέλη.

BYZANTINAI ΗΜΕΡΑΙ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

Αι τελευταίαι ήμέραι των άποκρεω μάς έπεφύλασσον μικράν τινα όποσώδησιν κινήσιν. Πράγματι δε τό Σάββατον και την Κυριακήν ήσαν-θημεν δι' διατρέχον την περίοδον της εύθυμίας. Άνθρωποι πάσης ήλικίας και πάσης τάξεως διασκορπίσθησαν εις τας όδους και επί δύο ήμέρας ή πόλις προσέλαβεν εύθυμον όπν.

Όμολοι μετρησιμόν, ζοντες επί χειραίς την απαραίτητον λατίαν, δισόχισιν τό πλήθος με τας έκκοφαντικές φωνάς και τά άδηά και σαχλά λογακιάνα τόν, τα όποια θα εξήλεσε και αύτη ή κλίμα των μαλλιαρών.

Μασκαράτας όμως εύφεις δεν είχομεν δυστυχώς. Η μόνη όκοσώδησιν εύφής ήτο εκείνη, ή όποια έσυνβόλετο τον προπολιτισμόν. Περιεφύετο δηλαδή όστιον τι, παραγεμμένον δι' άχύνον εις την κοιλίαν, έκ της όποιας έγγραφεν: «Ο προπολιτισμός του Κράτους».

Εύτυχώς ή «Πρόδοσις» έτέδωκε πανηγυρικών των άποκρεω φύλλον, εις την πρώτην του όποιον σελίδα έξωγράφισεν άκριτάς... μασκαράτας της παρ' ήμιν δρώσης κοινωσίας.

Ο διεκνντής του «Ταχυδρόμου», μόλις έλαβε να είψη εν βλέμμα εις την πανηγυρήν «Πρόδοσιν» και είδε τας φωτογραφίας μαλλιαρών τινον, έπέταξε την «Πρόδοσιν» και έφώνησε:

Πάρ' τε το, παρ' τε το! Ούτε έωγραφιστούς θέλω να τούς βλέπω!

Και έτελείωσαν αι άποκρεω με τά Κούλουμα των Ταταούλων, εις τά όποια την Δευτέραν προσετέθη κόσμος άπειρος από των διαφόρων σημείων της πόλεως.

Αν όμως δι' όλους τούς άνθρώπους αι άποκρεω και τά μασκαράδικα έτελείωσαν την Δευτέραν, διά τούς βουλευτάς μας δεν είχον τελευτήσει. Τούτοστέρας εις την Βουλήν την Τρίτην βουλευταί τινες έπαίξαν τά όρπακία, όπως δηλαδή συνειδήσιν οι μασκαράδες των Αθηνών κατά τας άποκρεω. Έκείθεν δε, ήνονησαν, σφοδρώς, ο βουλευτής Αμμοιάς έκείνην τό σάμπν, το όποιον, ως είπα, συμβαίνει μόνον εις τό Πουάν και έλ χαρισία.

Τι είπεν ο βουλευτής Αμμοιάς, κατ' του ρατίματος δεν μάς ενδιαφέρει. Τό βέλτιστον ήν ότι τό πρώτον ρατίσμα, τό πρώτον γαυόσάβν, όπως λέγουν και οι μαλλιαροί, ή περσοί, εις την Βουλήν, εις την όποιαν εύφεις δεν θα πίπτουν ύποφυγεία και ύποφυγεία, αλλά ρατίσματα θα αίτουν!

Τό ρατίσμα, τό κατενέμεν υπό του παρού βουλευτού Σωφών Δαυρίδ, βέη κατά του ήγιστου βουλευτού Βερατίου Ισμηλ, Καμάλ βέη, μολόντα περιώρισε τό ήγνμα ή σήγγαλη και τό γεωγραφίμα του καυόσάβν, από τον άτυχηθέντα, προέκλεσε την άναγκήσιν των Αθηνών βουλευτών και εις μεγάλας άνησυχίας έκράτε τας βουλευτικούς κύκλους.

Εύτυχώς, ως άπο μηχανής θεός, άνήλθεν εις τό βήμα της Βουλής ο κ. Μπουσός και διά της γνώστης άγορεύσεως του έφείλασε την άρσσην της Βουλής και έλησμονήσθη τό ήγνμα του ρατίματος.

Είς τας κατηγορίας λοιπόν του Σερμαί πασά, δι' ο κ. Μπουσός δεν εινε άληθής παρρησίας, από άντιπαράτε εις την ήγιστον των 500,000 λίρων πρός ναυπήγησιν μετωπογών, ο κ. Μπουσός άπτήνησεν ότι τούναντιον είναι μέγας πατριώτης και ότι είναι πρόθυμος να μετασπείρ' εις... μετωπογών και να μεταφέρ' στρατόν, όπου ήπαρξεν ή πατρίς τόν διατάξ'.

Πρò του πατριωτισμού του κ. Μπουσίου, οι βουλευταί ραγδαίως έγειροκόρησαν τό... νέον μετωπογών, ούτινος την είκόνα κατωτέρω βλέπετε. Έν τή άνθουσισμή των δε δι' άπεκτ' σμην δωρεάν εν σκάφος, δεν εξήσαναν λεπτομερώς τό συνόλόν του, πόσα μίλια δηλαδή θα διατρέξ' την όραν, πόσους τόνους άνθωνίων θα κατεναλίση και πόσες χωρητικότητας θα ήναι.

Είμαι όμως γνώστον ότι ο Μπουσός... τρέχει πολύ και πάντως θα διατρέξ' ως μετωπογών 3 ¹/₂ μίλια την όραν. Όσον άφορ' την καταναλώσιν των άνθωνίων, ως σμένος αύτη δεν θα ύπερβαίη την καταναλώσιν των όρών του πρός όραν του στίλματος!

Αν αι πληροφορίαι μας είναι άσφαλείς, τό παράδειγμα του πατριωτισμού του κ. Μπουσίου θα μιμηθώσι και οι λοιποί Έλληνες βουλευταί, εις πρώτην δε εύκαιρίαν θα προστεθώσιν εις την Κυβέρνησιν να μετατασθώσιν όλοι εις... άεροπλάνα, από εινα γνωστόν ότι και άέρα έχει ή κεφαλή των άρρετών και πολύ στυνά πλάσινται οι τών ύποσχέσεων του Νεοτουρκικού Κομμάτου.

Η Γερμανία, μόλις πληροφορηθείσα ότι ή Τουρκία πρόκειται να άποκτήσ' 23 άεροπλάνα, εκ των όποιων αύτη μόνον 10 κείνηται, έντόνος διαμαρτυρήσθη παρά τη Ύψηλ Πύλν και προσοτάσασ να μεταώσθ' το σχέδιον, συνίστησιν, άντι των άεροπλάνων να μετατασθώσιν και οι λοιποί Έλληνες βουλευταί εις μετωπογών, όπως και ο κ. Μπουσός.

Η Ύψηλ Πύλν όμως διά πειστικών έισηγημάτων άντεκρούσεν την Γερμανίαν, προσέτασας ότι μόνον ο κ. Μπουσός είναι κατ'έλληος διά μετωπογών, ως έχουν κάποιον βρόγ' ητα, ενώ οι λοιποί Έλληνες βουλευταί μάλλον άώς άεροπλάνα δύναται να χρησιμοποιηθώσιν.

Είς τό ήγνμα τούτο ή Πύλν ύποστηρίζεται και υπό της Άγγλίας.

Είς τά Έλληνοτουρκικά σύνορα άκρα ήσυχία βασιλεύει. Μετά τού καλός διαδόσεως εκ μέρους της Τουρκίας και της Ελλάδος, άπεσάλησαν εις τά σύνορα χάριν άνακρίσεων εις Έλλην και εις Τούρκος άξιωματικούς, οι όποιοι, άφού έγευμάτισαν — όπως συμβαίνει και εις τας μοναχίας — ήσαντο άνακρίσεων.

Επειδή δε ήδελον να διεξ-γάγωσιν εύσυνετή ως τας άνακρίσεις καύτας, έδωσαν καλόν να έπαναληθώσιν αι αστυνομικά, όπως πραγματικά έλαβαν χώραν.

Συνεπώνησαν λοιπόν και έποποθέτησαν ένα εύθον επί του Ελληνικού έδάφους, τόν όποιον έπυροβόλησαν οι Όθωμανοί στρατιώται. Οι εύθονοι άντεπερβόλησαν και ή μάχη διαρκέσεν επί όκτάωρον, φονευσθέντες ένας Όθωμανοί στρατιώται.

Αυτά έγιναν άποφύεις εις τά σύνορα, παρά την θέσιν Γκορτσιά, τα όποια δεν ήχον καμμίαν βεβαιώς άμμοσίαν, εγένοντο δε (καίως και να άντιληφθώσι οι έσωματικοί μας) εγένοντο αι αστυνομικά.

Αι μετ' αυτ' Ελλάδα και Τουρκία σπένος είναι έγκαίρως!

Η Κοινηκή Κυβέρνησις από τον Προπολιτισμόν της έφύσε τό κοινώτιον του άμμοσίου. Και αι Δυνάμεις ήδωσαν όσον.

Ο κ. Ζαΐμης δεν διαμαρτυρήσθη διά τά χρήματα, τά όποια τών άπέναντι ή Κοινηκή πολιτεία, αλλά διαμαρτυρήσθη ή Πύλν προς τας Δυνάμεις.

Και αι Δυνάμεις έθήνησαν με την Κοινηκήν Κυβέρνησιν, προσετέθησαν δε να πληρώσωσιν αύτά εις τον κ. Ζαΐμην τό έπνμα του ως άμμοσίου και να γρυσώσιν την Κοινηκήν Κυβέρνησιν.

Προέβλε, λοιπόν, αι Προστατίδες Δυνάμεις έβαλαν ρεφ' εις τάς έκλήσεις την έπαχρότησιν εις τον κ. Ζαΐμην άσπίδος ήσυχίης και την όδότη.

Εύχαρίστ' πολύ, είπεν ο κ. Ζαΐμης. Άφού οι Κοινητες δεν αι πληρώνουν και έγω δεν λέγω τίποτε.

Μά δίν' πορσέτε! Πάρτε αύτά τά χρήματα!

Μά είναι άδύνατον να δέχθω. Άφού δεν πληρώνουν οι Κοινητες!

Μη σας μέλει! Πάρτε αύτά τά χρήματα σας και ήμεϊς γρυσώμεν την Κοινητήν!

Τούτοστέρας έμωσύνον επί τέλους ότι και αι Δυνάμεις έχουν τρεχόνμενος λογαριασμούς, ότι δεν πληρώνουν τας άμμοσίας των άλλων άνεν ύπερβασ γράμματων...

Κυρίε, τών Δυνάμεων!

Κατασκευαστικὰ ἐφάρλουν χθὲς οἱ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς πόλεως, ἐν μέσῳ συρροῆς ἀπείρων κόσμου καὶ λαοπορευτῶν.

Καθὰ μᾶς τηλεγραφεῖ ὁ ἐν Χίῳ ἀνταποκριτὴς μας, εἰς τοὺς ἐκεῖ ναοὺς ἐφάρλουν καὶ οἱ ἀκόλουθοι χαιρετισμοὶ τῶν Χίων πρὸς τὸν βουλευτὴν τῶν κ. Τσελεπιδῆν, ὅστις ἀπέλλαζεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς δεκάτης τοῦ καπνοῦ:

Χαῖρε, ὦ γέννημα τῆς γῆς τῶν Χίων!
Χαῖρε, ποῦ μᾶς ἔτεσες βουλευτὴς εἰς λαχέον!
Χαῖρε, ποῦ πῆγες στὴν Πόλιν καὶ κἀθήσῃς!
Χαῖρε, ποῦ αἰτῆς στὴ Βουλὴ δὲν ἐλάλῃσῃς!
Χαῖρε, ποῦ εἶσαι τῶν Χίων προσκίνημα!
Χαῖρε, ποῦ σοῦθε καὶ ὅ' ἔπνευσε τὸ μήνυμα!
Χαῖρε, ποῦ πῆγες στὴν Ρεζὴς τὸ μεμοῦρι!
Χαῖρε, ποῦ μίλησες μοῦσι με μοῦσι!
Χαῖρε, καὶ μᾶς ἀπέλλαζες ἀπὸ τὸν φόρον!
Χαῖρε, ὦ πνεῦμα ευφύει, καρποφόρον!
Χαῖρε, ποῦ πῆγες εὐθὺς σὺ Βεζύρη!
Χαῖρε, καὶ σοῦκανε τρανὸν τατήρι!
Χαῖρε, ποῦ πῆγες καὶ μέσ' σὺ Παλάτι!
Χαῖρε, καὶ μᾶς γλύττωσες ἀπ' τὴ 'δ' ἐκ ἀτῆ!
Χαῖρε, Μιχαῖλ, μὲ κεφάλι δαιμόνιον!
Χαῖρε, ποῦ στὴ Βουλὴ προκαλεῖς πανδαμόνιον!
Χαῖρε, ἐφάρμλε τοῦ Περικλέους!
Χαῖρε, ὦ Χιώτη, τὸν Χιώτηδαν κλέος!

Τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας:
Συζητοῦν διὰ τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ κ. Μπουσίου, προσφερόμεντος νὰ μετατραπῇ εἰς μεταγωγικόν:

— Μὰ δὲν μοῦ λέγεις; Τί ἐννοεῖ ὁ Μπουσίους μὲ τὴν πρότασίν του ὅτι εἶναι ἐτοιμὸς νὰ γίνῃ μεταγωγικόν;

— Ἀπλοῦστατον. Θέλει νὰ εἴπῃ ὅτι ἀπὸ τῆς ἐγκαινιάσεως τῆς Βουλῆς τὸ Κομῆτάτον τὸν ἐκούρδιοσε τόσον πολὺ, ὥστε τὸν ἔκαρε... βα π ὀ ρ ι.

ΤΟ ΚΟΛΥΒΡΙΟΝ

Φτερά στὸν ἄνεμο.

'Η Σαρακοστή.

Πάνε λοιπὸν τὰ ψέμματα, πάνε λοιπὸν τὰ ὀπία...
'Αρχίνησε ἡ Σαρακοστή κα' ἀρχίνησε ἡ νηστεία κα' ἀρχίνησαν μαζί μ' αὐτὴν τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια, τὰ κρηνηδαῖα καὶ τὰ γνωστὰ καὶ τὰ πλάκ' τὰ μόδια.

Πάνε λοιπὸν τὰ ψέμματα, πάνε λοιπὸν τὰ γέλοια, τώρα φασὶν νεφροβαστή, φασούλια καὶ μπιζέλια, τώρα παντοῦ κατάνυξες καὶ θρήνος ἐν Ραρῇ, κοινὰ βρεμμένα τώρα πᾶς μὲ λίγο ταράμι.

Τώρα κα' ἐγὼ, μοῦρε παιδί, ὅ' ἀλλάξω καὶ θά γίνω φιλοσπλαγγῆς καὶ τίμιος καὶ καθαρός καθρέπτης, δεκά θὰ παίξω ρουζα καὶ δύο θὰ νὰ δίνω ποῦ ν' ἀπορῇ κα' ὁ τίμιος, ἀλλὰ κα' ὁ κάθε κλέπτης κα' εἰς τὸ ἔξῃς οὐκ ἐμὴ θὰ κάνω φίλτεο στέκα κα' ἂν εἶναι ἐννιά οἱ τίμοι, μ' ἐμέν' ἄς γίνων δέκα!

Στὸ διάβολο περὶ σὺ ἔξῃς νάθε λαγῆς ἀνάκα!
Θά κάνω λίγο τὸν κοῦτο, θά κάνω καὶ τὸν βλάκα καὶ σὴν ζοιή μονάχο παραδειγμα πρὸς μίμῃν τὸν Τσακίτζη θὲ νάχω!

★

* Ἐθνικὰ Νοσοκομεῖα.

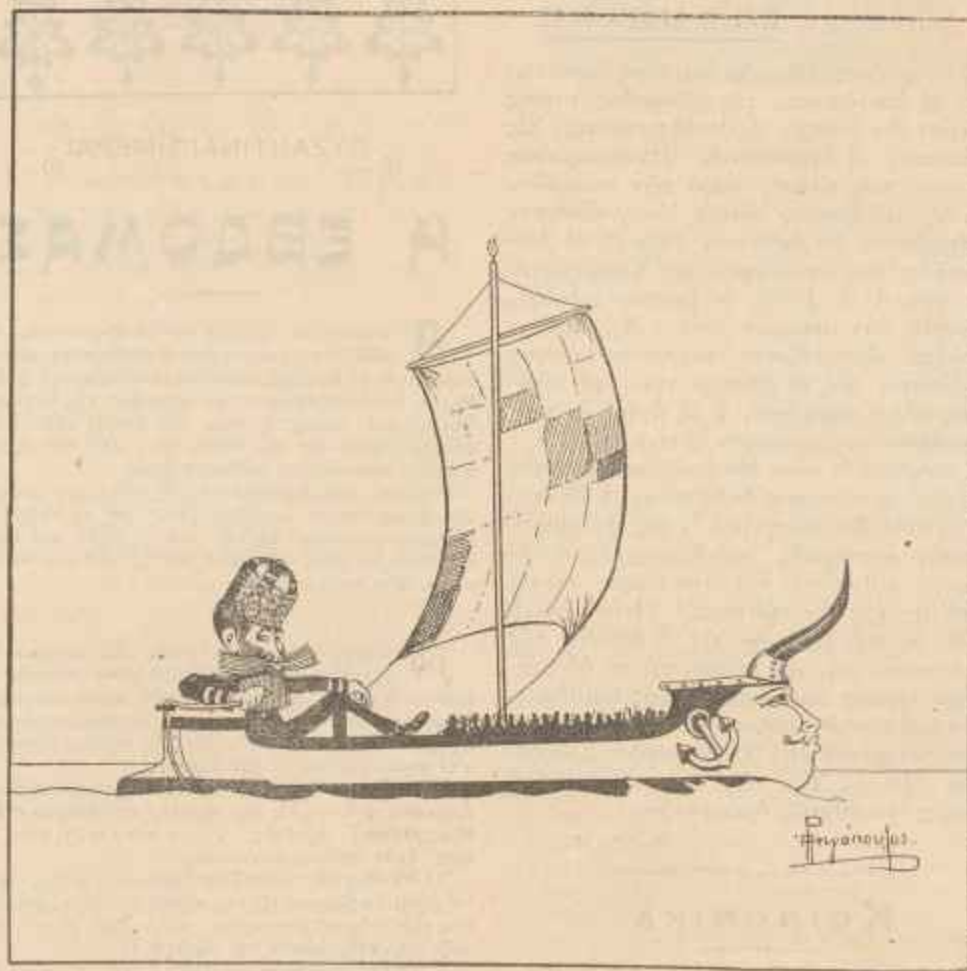
Θ' ἀλλάξουν, λέει, τὰ τμήματα, θά γίνουν μεγάλα ὅ' ἀλλάξουν κα' οἱ διανομοὶ, ὅ' ἀλλάξω καὶ ἡ σάλα κα' ὅλα ὅ' ἀλλάξουν, ἔκτος ἀπ' τὸ Φρενοκομεῖο, ποῦ θὲ νὰ μείνῃ πάντοτε στο ἴδιον τὸ σημεῖο. Γιατ εἶναι δύσκολο πολὺ κα' ὅσους κα' ἂν ἔχῃς πόρους, γιὰ τοὺς τρελλοὺς κατὰλληλους ποτὲ δὲ βρῖσκες [χάρους.

★

Αἱ παραστάσεις.

(Διὰ τὰ λαϊκάδια τῶν οὐτόρων).

Παραστάσεις στὰς Ἀθήνας, παραστάσεις κα' ἔδωκε, παραστάσεις κάθε λίγο, παραστάσεις κάθε μέρα,

Τὸ νέον μεταγωγικὸν στρατὸν ποῦ μεταφέρει
μὲ τὸν Μαχμουτ Σεφκέτ πασά, γενναῖον τιμονιέρη.

παραστάσεις, παραστάσεις ποῦ κατῆντες ἀγία.
— Εἶναι, βλέπεις, παραστάσεις ποῦ δὲν ἔχουν [κωμῳδία!

★

* Ἀντράβ μπριζέ.

(Dernier cri...)

(Ἐμφυλοπολεῖς εἰς τὴν γλῶσσάν των γυναικῶν μας)

Σιγά-σιγά, μὲ τὸν καιρὸ, μὲς σ' ἄντραβ τὰ ποῦ θάβρῳλουν κα' ἄντραβ μπριζέ νὰ δένουν... [γλῶσσα!

Καὶ τὰ λοιπὰ.

Τὸ ἔκτιστον.

(Ἡ ἀσπὴ εἰς ἓνα κομμάτι).

Δύο φιλονεικοῦν ὁ ἓναι παρεστρέφεται εἰς τοὺς λόγους του καὶ ὁ ἄλλος τὸν αὐτὸς ἔναι μετὰ καὶ ὁ κατήλος ἐπεμβαίνει, μὲ θυμὸν καὶ ὀργήν.
— Νὰ σὺς πῶ, σε παιδί! Τὰ Βουλὴ τὸ πῆρατε τὸ κατῆστῃ μὲν! Ντροπὴ κομμάτι!

★

* Ἀδύνατα πράγματα.

— Νὰ λείψουν ἡ λάσπες ἀπὸ τὴν Πόλιν.
— Νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Τσελεπιδῆς.
— Νὰ διαβάσῃ τὸν Μαρτυρολόγιον καὶ νὰ στουμπώσῃ τὴν μήτη σου!

★

Παραλληλισμοί.

Πῶς ὁμιλοῦν οἱ ἡθοποιοὶ μας:
Μιχαῖλ: — Ἡ παραστάσεις τῶν κομφοδίων ἔφερε κέρδη.
Πῶς ὁμιλοῦν οἱ πολιτικοὶ μας:
Ριζαί: — Ἡ κωμῳδία τῶν παραστάσεων ἔφερε... ἀντιγόλα!

ὁ ΔΕΛΤΑΣ

ΠΡΟΣΤΑΣΕΙΣ, ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ, ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ, ΑΓΙΑ.

— Εἶναι, βλέπεις, παραστάσεις ποῦ δὲν ἔχουν [κωμῳδία!

★

Ἀντράβ μπριζέ.

(Dernier cri...)

(Ἐμφυλοπολεῖς εἰς τὴν γλῶσσάν των γυναικῶν μας)

Σιγά-σιγά, μὲ τὸν καιρὸ, μὲς σ' ἄντραβ τὰ ποῦ θάβρῳλουν κα' ἄντραβ μπριζέ νὰ δένουν... [γλῶσσα!

Καὶ τὰ λοιπὰ.

Τὸ ἔκτιστον.

(Ἡ ἀσπὴ εἰς ἓνα κομμάτι).

Δύο φιλονεικοῦν ὁ ἓναι παρεστρέφεται εἰς τοὺς λόγους του καὶ ὁ ἄλλος τὸν αὐτὸς ἔναι μετὰ καὶ ὁ κατήλος ἐπεμβαίνει, μὲ θυμὸν καὶ ὀργήν.
— Νὰ σὺς πῶ, σε παιδί! Τὰ Βουλὴ τὸ πῆρατε τὸ κατῆστῃ μὲν! Ντροπὴ κομμάτι!

★

Ἀδύνατα πράγματα.

— Νὰ λείψουν ἡ λάσπες ἀπὸ τὴν Πόλιν.
— Νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Τσελεπιδῆς.
— Νὰ διαβάσῃ τὸν Μαρτυρολόγιον καὶ νὰ στουμπώσῃ τὴν μήτη σου!

★

Παραλληλισμοί.

Πῶς ὁμιλοῦν οἱ ἡθοποιοὶ μας:
Μιχαῖλ: — Ἡ παραστάσεις τῶν κομφοδίων ἔφερε κέρδη.
Πῶς ὁμιλοῦν οἱ πολιτικοὶ μας:
Ριζαί: — Ἡ κωμῳδία τῶν παραστάσεων ἔφερε... ἀντιγόλα!

ὁ ΔΕΛΤΑΣ

ΠΡΟΣΤΑΣΕΙΣ, ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ, ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ, ΑΓΙΑ.

— Εἶναι, βλέπεις, παραστάσεις ποῦ δὲν ἔχουν [κωμῳδία!

★

Ἀντράβ μπριζέ.

(Dernier cri...)

(Ἐμφυλοπολεῖς εἰς τὴν γλῶσσάν των γυναικῶν μας)

Σιγά-σιγά, μὲ τὸν καιρὸ, μὲς σ' ἄντραβ τὰ ποῦ θάβρῳλουν κα' ἄντραβ μπριζέ νὰ δένουν... [γλῶσσα!

Καὶ τὰ λοιπὰ.

Τὸ ἔκτιστον.

(Ἡ ἀσπὴ εἰς ἓνα κομμάτι).

Δύο φιλονεικοῦν ὁ ἓναι παρεστρέφεται εἰς τοὺς λόγους του καὶ ὁ ἄλλος τὸν αὐτὸς ἔναι μετὰ καὶ ὁ κατήλος ἐπεμβαίνει, μὲ θυμὸν καὶ ὀργήν.
— Νὰ σὺς πῶ, σε παιδί! Τὰ Βουλὴ τὸ πῆρατε τὸ κατῆστῃ μὲν! Ντροπὴ κομμάτι!

★

Ἀδύνατα πράγματα.

— Νὰ λείψουν ἡ λάσπες ἀπὸ τὴν Πόλιν.
— Νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Τσελεπιδῆς.
— Νὰ διαβάσῃ τὸν Μαρτυρολόγιον καὶ νὰ στουμπώσῃ τὴν μήτη σου!

★

Παραλληλισμοί.

Πῶς ὁμιλοῦν οἱ ἡθοποιοὶ μας:
Μιχαῖλ: — Ἡ παραστάσεις τῶν κομφοδίων ἔφερε κέρδη.
Πῶς ὁμιλοῦν οἱ πολιτικοὶ μας:
Ριζαί: — Ἡ κωμῳδία τῶν παραστάσεων ἔφερε... ἀντιγόλα!

ὁ ΔΕΛΤΑΣ

ΠΡΟΣΤΑΣΕΙΣ, ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ, ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ, ΑΓΙΑ.

— Εἶναι, βλέπεις, παραστάσεις ποῦ δὲν ἔχουν [κωμῳδία!

★

Ἀντράβ μπριζέ.

(Dernier cri...)

(Ἐμφυλοπολεῖς εἰς τὴν γλῶσσάν των γυναικῶν μας)

Σιγά-σιγά, μὲ τὸν καιρὸ, μὲς σ' ἄντραβ τὰ ποῦ θάβρῳλουν κα' ἄντραβ μπριζέ νὰ δένουν... [γλῶσσα!

Καὶ τὰ λοιπὰ.

Τὸ ἔκτιστον.

(Ἡ ἀσπὴ εἰς ἓνα κομμάτι).

Δύο φιλονεικοῦν ὁ ἓναι παρεστρέφεται εἰς τοὺς λόγους του καὶ ὁ ἄλλος τὸν αὐτὸς ἔναι μετὰ καὶ ὁ κατήλος ἐπεμβαίνει, μὲ θυμὸν καὶ ὀργήν.
— Νὰ σὺς πῶ, σε παιδί! Τὰ Βουλὴ τὸ πῆρατε τὸ κατῆστῃ μὲν! Ντροπὴ κομμάτι!

★

Ἀδύνατα πράγματα.

— Νὰ λείψουν ἡ λάσπες ἀπὸ τὴν Πόλιν.
— Νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Τσελεπιδῆς.
— Νὰ διαβάσῃ τὸν Μαρτυρολόγιον καὶ νὰ στουμπώσῃ τὴν μήτη σου!

★

Παραλληλισμοί.

Πῶς ὁμιλοῦν οἱ ἡθοποιοὶ μας:
Μιχαῖλ: — Ἡ παραστάσεις τῶν κομφοδίων ἔφερε κέρδη.
Πῶς ὁμιλοῦν οἱ πολιτικοὶ μας:
Ριζαί: — Ἡ κωμῳδία τῶν παραστάσεων ἔφερε... ἀντιγόλα!

ὁ ΔΕΛΤΑΣ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΪΝ